U-Thong

International Workshop on Defining Dvāravatī

Opening speech by

Mr.Sahawat Naenna

Ajarn Phuthorn Bhumadhon

Lecture by

Dr. Ian Glover

The Pre Dvāravatī Gap

Dr. John Guy

Defining Dvāravatī

Special Exhibition

"Newly Found Pre Dvāravatī Artefacts"

Along the Gallery of the only Out of India Replica Panels
from Sanchi – Bharhut & Amaravati Reliefs

Sharing Section by

Savitri Suwansathit
Dr. Dhiravat na Pombejra
Dr. U-tain Wongsathit
Dr. Stephen Murphy
Khun Benchawan Phonprasoet
Mr. Hunter I Watson
Dr. Piriya Krairiksh
Mr. Wesley Clarke
Dr. Anna Bennett
Prof. Lin Ying
Mr. Huang Jiaxin
Ms. supamas doungsakun

30th August – 3rd September, 2017

30th – 31st August, 2017
At Buddhadasa Indapanno Archives
Vachirabenjatas Park (Rot Fai Park)
Chatuchak, Bangkok

1st – 3rd September, 2017
several site & museum visits in U-Thong
and the Mae Klong-Ta Chin River Basin

www.definingdvaravati.com

อู่ทอง...
ที่รอการฟื้นคืน
ผ่านรอยอดีต และพระพุทธศาสนาแรกเริ่ม
ในลุ่มน้ำแม่กลอง-ท่าจีน
อู่ทอง...ที่รอการฟื้นคืน

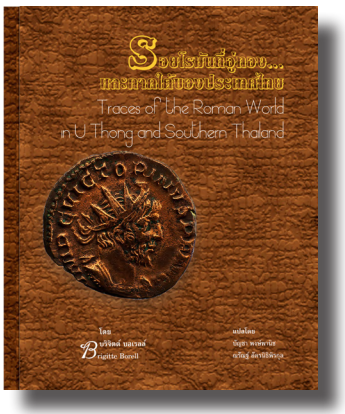
รอยโรมันที่อู่ทอง...
และภาคใต้ของประเทศไทย
Traces of the Roman World
in U Thong and Southern Thailand

อู่ทอง...ต้องไป
ทำไม ?

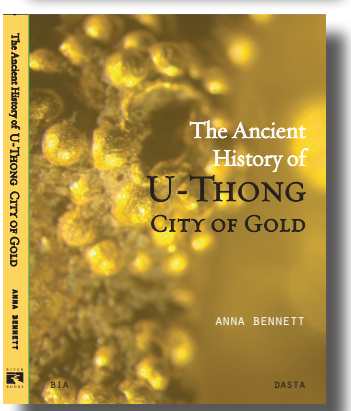
The Ancient History of U-Thong City of Gold
The Ancient
History of
U-Thong
City of Gold
ANNA BENNETT
B.I.A
DASTA

DESIGNATED AREAS FOR SUSTAINABLE TOURISM ADMINISTRATION (PUBLIC ORGANIZATION) -DASTA

U Thong Ancient City is an archeological site and tourist destination with numerous important archeological evidence accepted in history and archeology academic circles around the world. DASTA in collaboration with Buddhadasa Indapanno Archives Foundation has analyzed the origin and importance of the ancient city of U-Thong as an ancient city where a major evidence of historical value has been discovered, an indication that this land was of great significances on the marine trade route since the Roman times thousand years ago, traces of Buddhism and ancient human civilizations, including ancient golden utensils and ornaments discovered.

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) –อพท.

เมืองโบราณอู่ทอง เป็นแหล่งโบราณคดีและสถานที่ท่องเที่ยวที่มีหลักฐานทางโบราณคดีที่สำคัญหลายแห่ง ได้รับการยอมรับในด้านประวัติศาสตร์และวงการนักโบราณคดีทั่วโลก อพท. จึงได้ร่วมกับมูลนิธิหอจดหมายเหตุพุทธทาส อินทปัญโญ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงต้นกำเนิดและความสำคัญของเมืองโบราณอู่ทอง ว่าเป็นเมืองโบราณด้วยหลักฐานสำคัญอย่างไร มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ที่บ่งชี้ว่าแผ่นดินนี้มีความสำคัญต่อการค้าทางทะเล เป็นเส้นทางติดต่อค้าขายมาตั้งแต่สมัยโรมันเมื่อพันปีกว่ามาแล้ว มีร่องรอยของอารยธรรมพุทธศาสนาและอารยธรรมมนุษย์โบราณรวมทั้งเครื่องทองและเครื่องประดับโบราณที่ค้นพบ

August 2560
http://dasta.or.th/th/
http://www.dasta.or.th/dastaarea7/en/

หอจดหมายเหตุพุทธทาส อินทปัญโญ
Buddhasa Indapanno Archives (BIA)

ในฐานะที่เป็นองค์กรทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทย และในวาระที่ปีนี้ เป็นปีที่ครบรอบ 111 ปี ของท่านอาจารย์พุทธทาส อินทปัญโญ ในปี 2493 เมื่อ 67 ปีที่แล้ว ท่านอาจารย์พุทธทาสได้ทำหนังสือขึ้นมาเล่มหนึ่ง คือ**แนวสังเขปโบราณคดีรอบอ่าวบ้านดอน** เพื่อให้ชาวไชยาใช้ในการระดมทุนก่อตั้งพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไชยา โดยอาจารย์พุทธทาสบอกว่า คนไชยานั้นจะต้องภาคภูมิใจในเมืองไชยา ที่มีผู้คนมาตั้งถิ่นฐานแล้วก็**มีพระพุทธศาสนารุ่งเรืองมานับ 1000 ปีแล้ว**

มาถึงทุกวันนี้ ท่านทั้งหลาย เราทั้งหลายที่เป็นชาวไทยและนับถือพุทธ พอจะทราบไหมครับว่า รากความเป็นพุทธของประเทศไทยของชาวไทยเราเริ่มที่ไหน ทุกคนอาจจะเคยได้ยินคำว่า **ทวารวดี** แล้วถามว่า***คืออะไร เป็นอย่างไร มาอย่างไร แล้วหายไปเมื่อไหร่ อยู่ที่ไหน***

หอจดหมายเหตุพุทธทาสฯ ได้รับการเชื้อเชิญ จากสำนักงาน อพท. ซึ่งดูแลพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวที่อู่ทอง ให้ช่วยศึกษา ว่าด้วย**ร่องรอยแรกของพระพุทธศาสนาในประเทศไทย ที่อู่ทอง** ซึ่งพบว่านักโบราณคดีชั้นนำ ทั้งในประเทศไทยและในโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่าน**ศาตราจารย์ผาสุข อินทราวุธ** และท่าน**ศาสตราจารย์ศรีศักร วัลลิโภดม** ชี้ว่า**อู่ทองคือเมืองศูนย์กลางแห่งทวารวดี เป็นต้นเค้าของอารยธรรมไทย** ด้วยเหตุนี้ ในระหว่างวันที่ 30-31 สิงหาคม และต่อเนื่องจนถึงวันที่ 3 กันยายน ที่จะถึงนี้ หอจดหมายเหตุพุทธทาสฯ จึงจะจัดกิจกรรม ที่เรียกว่า นิยามแห่งทวารวดีขึ้น ที่หอจดหมายเหตุพุทธทาสฯ แล้วก็ไปพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร ไปที่อู่ทอง ไปที่นครปฐม สุดท้ายก็จะไปที่แหล่งค้นพบใหม่ๆ อีกหลายแห่ง โดยมีวิทยากรจากทั่วโลกเดินทางมาร่วมกันแลกเปลี่ยน ผมขอยกตัวอย่าง 2-3 ท่าน

Dr. Ian Glover ผู้ขุดค้นที่บ้านดอนตาเพชร จะมานำเสนอเรื่อง Dvāravatī Gap คือก่อนทวารวดีมีอะไรไหม Dr. John Guy ซึ่งเป็นภัณฑารักษ์อาวุโส แห่ง The Metropolitan Museum of Art ที่นครนิวยอร์ค จะมานำเสนอเรื่อง Defining Dvāravatī นอกจากนี้ยังมี Prof. Lin Ying จากจีน Dr. Anna Bennett จาก บรัสเซลส์ แล้วก็มี Dr. Stephen Murphy จากสิงคโปร์ Hunter I Watson **อาจารย์อุเทน วงศ์สาธิตคุณเบญจวรรณ ผลประเสริฐ** โดยมี **อาจารย์ภูธร ภูมะธน** เป็นผู้เปิดประเด็น เพื่อการสำรวจ รวบรวม ประมวล หาความรู้ใหม่แห่งทวารวดี ซึ่งเป็นต้นเค้าแห่งอารยธรรมไทย และพระพุทธศาสนาบนแผ่นดินนี้

ท่านที่มาร่วมจะได้รับแจกหนังสือ 3 เล่ม คือ 1.**อู่ทองต้องไป** เล่มเล็ก ๆ หลายคนยังไม่รู้เลยว่าอู่ทองอยู่ที่ไหน คืออะไร นี่แหละคือต้นเค้าแห่งทวารวดีไทย 2.**รอยโรมัน** ที่นี่มีหลักฐานโรมันมาตกหล่นอยู่ที่อู่ทอง 3.**รอยทางพระพุทธศาสนาแรก ๆ จากอินเดียจนมาถึงไทย** อันนี้เป็นข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้า ล่าสุดเท่าที่ประมวลมา แล้วจะเป็นสิ่งนำเข้า ในการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ พร้อมกับสิ่งแสดงที่ยังไม่เคยจัดแสดงที่ไหนมาก่อน แล้วเพิ่งค้นพบใหม่

สิงหาคม 2560

111 ปี พุทธทาสภิกขุ

www.bia.or.th

U - Thong International Workshop on **Defining Dvāravatī**

Bangkok, U - Thong and Nakhon Pathom

30th August – 3rd September 2017

111th Anniversary of Buddhadasa Bhikku

Organised jointly by DASTA - Designated Area for Sustainable Tourism Administration
Siam Society, Piriya Krairiksh Foundation & BIA - Buddhadasa Indapanno Archives

Objective: Review and search for new knowledge on Dvāravatī,
the Earliest Proto Historic period of Thailand.

The workshop will be held at the Bangkok National Museum and at the Buddhadasa Indapanno Archives BKK. The workshop will include several site & museum visits in U - Thong
and the Mae Klong-Ta Chin River Basin.

Information & Registration: http://www.definingdvaravati.com/

Day 1 Wed 30th Aug	Participants arrive Bangkok
15:00	Late afternoon at BIA Welcome Speech by Mr.Sahawat Naenna - DASTA Board Member, Representatives of Siam Society, Representatives of Piriya Krairiksh Foundation, Bunchar Pongpanich - Director and Secretary of BIA

	Opening speech by – Phuthorn Bhumadhon New knowledge on Dvāravatī, the Earliest Proto Historic period of Thailand
	Panel on: Beginning & Decline of Dvāravatī Dr. Ian Glover - *Institute of Archaeology, University College London.* The Pre Dvāravatī Gap Dr. U-tain Wongsathit - *Department of Oriental Languages, Silpakorn University* The Fall of the Ancient Dvāravatī Civilisation as mentioned in Khmer Inscription
17:30	Opening ceremony for the (extra) special exhibition "newly found Pre Dvāravatī Artefacts" Evening reception at BIA Along the Gallery of the only Out of India Replica Panels from Sanchi – Bharhut & Amaravati Reliefs
19:30	Closing
Day 2 Thurs 31st Aug	Presentations in Bangkok at BIA
09:00	Opening Speech and Lecture by Dr. John Guy - *Florence and Herbert Irving Curator of the Arts of the South and Southeast Asian Art, The Metropolitan Museum of Art, New York.* Defining Dvāravatī
10:00	**Panel on: Extent and Religion of Dvāravatī** **Chairperson:** Dr. Dhiravat na Pombejra Dr. Stephen Murphy - *Asian Civilisations Museum, Singapore* The extent of Dvāravatī: How much can sema stones tell us? Benchawan Phonprasoet - *Curator, Hariphunchai National Museum* The traces of Dvāravatī in Hariphunchai Kingdom Hunter I Watson - *National University of Singapore* Old Mon inscriptions and the extent of Dvāravatī

12:00	Lunch
13:30	**Panel on: Extent and Religion of Dvāravatī (continue….)** **Chairperson:** Dr. Dhiravat na Pombejra Dr. Piriya Krairiksh - *Piriya Krairiksh Foundation* Art Historical Evidence Wesley Clarke - *The Castle Museum, Marietta, Ohio* Phong Tuek Complexities
15:00	**Panel on: Science, Technology & Economy of Dvāravatī** **Chairperson:** Savitri Suwansathit Dr. Anna Bennett - *Conservation and Technical Services, Brussels* The role of the precious metals trade Prof. Lin Ying and Huang Jiaxin, – *Sun Yat-sen University, Guangzhou, China* Dvāravatī in the Tang knowledge of India and SEA (South Sea)
16:30	Closing
Day 3 Fri 1st Sept	Excursion in Bangkok
09:00	**Depart the Hotel to visit Wat Suthat Thepwarararm**
11:30	Lunch at Chakrabongse Villa and the River Books on the ChaoPyha River
13:00	**National Museum BKK** Presentations by Dr. Ian Glover of Pre Dvāravatī material and Phutorn Bhumadhon of the Dvāravatī galleries
16:30	Late Afternoon Departure for U Thong, Hotel: the Piccolo House @ SuanTaeng, Suphanburi 197/2 Moo 4 T. Suantang, Suphan Buri, Thailand Phone: (+66) 89 989 8808 http://www.facebook.com/piccolohouse197/

Day 4 Sat 2nd Sept	Visit U - Thong
07:00	Early morning walk to KorkChangDin Archaeological site with Supamas DuangSakul *U - Thong National Museum & FAD. Suphanburi Office*
08:30	Refreshment and Breakfast
09:30	U - Thong National Museum
12:00	Lunch at Nong Sua village
13:30	Khao Tham Tiam, Khao Phra & under excavated archaeological site
18:00	Local Dinner at DongYen Village Hotel: the Piccolo House @ SuanTaeng, Suphanburi 197/2 Moo 4 T. Suantang, Suphan Buri, Thailand
Day 5 Sun 3rd Sept	
08:00	Depart U - Thong for BanDonTaPhet and Phong Tuek
12:00	Lunch at Krua Lung Loy restaurant
13:30	Visit Nakhon Pathom National Museum and the temple Museum and the recent boat find in Samudra Sakorn
18:30	Farewell Party at Krua Lungya restaurant
20:00	Return to Bangkok **The End of U - Thong International Workshop on Defining Dvāravatī**

*update 20170823

MR.SAHAWAT NAENNA
DASTA Board Member

ประวัติการศึกษา : ปริญญาตรี คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ.2513 – 2516
ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ประวัติการทำงาน

2527 – 2530 : หัวหน้างานโบราณคดี โครงการอุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย จ.สุโขทัย
2530 – 2538 : หัวหน้าหน่วยศิลปากรที่ 7 ขอนแก่น
2538 – 2542 : ผู้อำนวยการสำนักศิลปากรที่ 6 นครราชสีมา
2542 – 2552 : ผู้อำนวยการสำนักศิลปากรที่ 8 เชียงใหม่
2552 : ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมศิลปากร
2553 : ผู้ตรวจราชการกระทรวงวัฒนธรรม
2556 : อธิบดีกรมศิลปากร

ผลงานเด่น

- ผู้ประสานและขุดค้นแหล่งเตาเผาบ้านเกาะน้อย จ.สุโขทัย
- ดำเนินการอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท จ.อุดรธานี จนแล้วเสร็จ
- บูรณะพระธาตุขอนแก่นและสิมพระธาตุ อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น
- ดำเนินการบูรณะปราสาทเมืองต่ำ อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์
- อนุรักษ์และพัฒนาเมืองโบราณ เวียงกุมกาม อ.สารภี จ.เชียงใหม่
- เริ่มฟื้นฟูการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองโบราณ เชียงแสน อ.เชียงแสน จ.เชียงราย
- บูรณะพระธาตุจอมกิตติ พระธาตุดอยตุง จ.เชียงราย แล้วเสร็จ
- บูรณะพระธาตุดอยสุเทพราชวรวิหาร จ.เชียงใหม่ และบูรณะพระธาตุหริภุญชัย
- วัดพระธาตุหริภุญชัยวรมหาวิหาร จ.ลำพูน แล้วเสร็จระหว่างปี 2550-2552

Professor PIRIYA KRAIRIKSH

Piriya Krairiksh Foundation

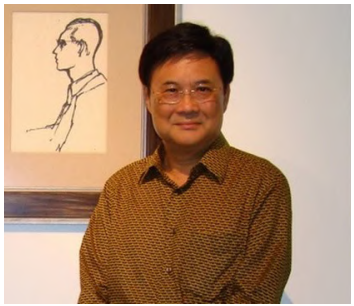

Present Position:

TRF (Thailand Research Fund)
Senior Research Scholar, History of Art.

Former Positions:

2002 - 2006	Director, The Thai Khadi Research Institute, Thammasat University, Bangkok, Thailand.
1989 - 1992	President of the Council, the Siam Society under Royal Patronage, Bangkok, Thailand.
1977 - 2002	Associate Professor, Department of History, Faculty of Liberal Art, Thammasat University, Bangkok, Thailand.
1976 - 1977	Curator of the Arts of Asia, National Gallery of Australia, Canberra, Australia.

Education:

1970 - 1975	Harvard University, Cambridge Massachusetts, U.S.A. Ph.D. Degree, History of Art.
1968 - 1970	Indiana University, Bloomington Indiana, U.S.A. B.A. Degree Cum Laude, History of Art.
1966 - 1967	Certificate of Sculpture, The Royal College of Art, London, U.K.
1962 - 1963	Oskar Kokotschka's International Sommerakademie für Bildende Kunst, Salzburg, Austria.
1956 - 1960	Certificate of Education Harrow School, Middlesex, U.K.

PHUTHORN BHUMADHON

ประวัติการศึกษา

2515 ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต (ประวัติศาสตร์) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2520 ปริญญาโทอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต (ประวัติศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลงานเด่น

- เคยรับราชการในกองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติกรมศิลปากร ดำรงตำแหน่งรักษาการหัวหน้าพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพระนครก่อนโอนย้ายมาเป็นอาจารย์สถาบันราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี ในปีพ.ศ. 2531
- เป็นผู้นำในการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ และสิ่งแวดล้อม ของจังหวัดลพบุรีอย่างต่อเนื่องมากกว่า 20 ปี
- เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ของประเทศไทย ได้สำรวจค้นคว้าหลักฐานทางประวัติศาสตร์ใหม่ๆ ทั้งในและนอกประเทศ นำมาเผยแพร่ รวบรวมโบราณวัตถุมาเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์ และเป็นผู้ผลักดันให้มีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ร่วมกับนักประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
- เป็นผู้มีผลงานทางประวัติศาสตร์ดีเด่น ทำให้ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ปาล์ม อะคาเดมิคส์ ชั้นเชอวาลิเยร์ (อัศวิน) จากประเทศฝรั่งเศส ในฐานะผู้ส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศไทย – ฝรั่งเศส และได้รับประกาศเกียรติคุณเป็นผู้บำเพ็ญประโยชน์ต่อท้องถิ่น ผลงานดีเด่นด้านวัฒนธรรมของจังหวัดลพบุรี และอีกหลายสถาบัน

SAVITRI SUWANSATHIT

ประวัติการศึกษา

B.A English Literature 2508 University of Cincinnati Ohio, สหรัฐอเมริกา

Certificate French Literature 2528 University Avignon, ฝรั่งเศส Civilization

Certificate, Child rights and rights 2538 UNICEF, INNOCENTI Centre, of indiginons Children, Florence, อิตาลี

ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน

- ที่ปรึกษากระทรวงวัฒนธรรม

ตำแหน่งหน้าที่สำคัญในอดตี

- รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2545-2546)
- รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ.2538-2541)
- เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครู (พ.ศ.2537)

ฯลฯ

DHIRAWAT NA-POMBEJRA, PH.D

ประวัติการศึกษา

Ph.D. School of Oriental and African Studies, University of London, England พ.ศ. 2527
M.A. School of Oriental and African Studies, University of London, England พ.ศ. 2520
B.A. (Hons.) University of York, England พ.ศ. 2519

แขนงวิชาที่เชี่ยวชาญ / ที่สนใจ

ประวัติศาสตร์ไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา
ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ประวัติศาสตร์ฮอลันดา

งานด้านบริหาร

ลาออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2549 (ปัจจุบัน)
กรรมการประจำภาควิชาประวัติศาสตร์
ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต
กรรมการบริหารหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
ฯลฯ

BUNCHAR PONGPANICH, MD.

BIA - Buddhadasa Indapanno Archives

Born in 2500 BE at the Crystal Sand Land of the Holy Tooth Relics with the Great Pagoda of Nakhon Si Thammarat on the South East Asia Peninsula, former site of the Tambralinga, Tambraligesvara, Tamaling, Tan Mei Lieu, Siri Dhamma Nagara and Ligor. Originally trained in medicine, serve as the medical officer and director of his beloved homeland Municipality Public Health Department for 10 years with another decade as the co-founding vice rector of Walailak University and lecturer in holistic health and quality of life.

Resigned at 45 and has spent much of the past decade on several other projects as a public volunteer, the project closest to his heart has been to make real his vision of the Buddhadasa Archive (BIA) in Bangkok, as a way to preserve and make available the teachings of his mentor, the famous Thai monk and teacher whom in the name list of the world important person by UNESCO, Buddhadasa Indhapanno. Another important interest is to protect the cultural heritage of Thailand, starting with the southeast Asia Peninsula but now including the Dvaravati area and other protohistoric as well. As part of this work he has established the Suthiratana Foundation, with a goal to salvage as much as possible of the significant pre-historic and historic relics that are being looted from the ground in his country. Bunchar and his colleagues have recently visited early Buddhist and other protohistoric sites in the South and South East Asia countries, collaborate with two new government agency, Dasta (Designated Areas for Sustainable Tourism Administration (Public Organization) and GISTDA (Geo-Informatics and Space Technology Development Agency (Public Organization) researching on early Buddhist Evidence in SEA.

His recent publications are, Beyond Beads (2008) : a complete book on beads of Southern Thailand Peninsula in Thai and English, already translated and published in Chinese, Earliest Buddhist Evidences in Southern Thailand (2014), The revitalization of U Thong : through Beads and Early Buddhist Evidences in the Maeklong-Thachin river basin (2015) following with From India to Thai : Early Routes of Buddhism (2015) and Beads of Lop Buri (2016).

IAN GLOVER, PhD

Institute of Archaeology, University College London

Brief CV: Ian Glover is the Emeritus Reader in Southeast Asian Archaeology at the Institute of Archaeology, University College London. He studied at the Universities of Sydney and the Australian National University where he undertook field research on the prehistory of East Timor. Subsequently he has worked in Sulawesi, Sumatra, Thailand, Vietnam and India and although retired from active teaching and field research he is still researching on the emergence of the Cham Civilization in Central Vietnam and early contacts between India and Southeast Asia. He has other interests in the expansion of rice agriculture; in glass and metal working technologies in the region, in the emergence of Indic-influenced civilizations in Thailand and Vietnam and the trade in archaeological antiquities.

Ian Glover lives at Ruthall Cottage, Ditton Priors, Shropshire, WV16 6TN, UK.

ดร. เอียน โกลฟเวอร์

สถาบันโบราณคดี มหาวิทยาลัยลอนดอน

เกี่ยวกับผู้บรรยาย: ดร. เอียน โกลฟเวอร์ เป็นผู้อ่านกิตติคุณด้านโบราณคดีเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่สถาบันโบราณคดีมหาวิทยาลัยคอลเลจลอนดอน เขาศึกษาที่มหาวิทยาลัยซิดนีย์ และมหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย ซึ่งเขาได้ทำวิจัยภาคสนามเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของติมอร์ตะวันออก เขายังทำงานที่สุลาเวสี เกาะสุมาตรา ประเทศไทย เวียดนาม และอินเดีย แม้ว่าเขาจะเกษียณจากการสอนภาคสนามและการวิจัยภาคสนามแล้ว แต่เขายังคงศึกษาเกี่ยวกับวิวัฒนาการของอารยธรรมจามในเวียดนามตอนกลาง และการติดต่อกันในยุคต้นๆระหว่างอินเดียกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เขายังมีความสนใจเกี่ยวกับการขยายอาณาเขตเพาะปลูกข้าว รวมถึงเทคโนโลยีเกี่ยวกับแก้วกระจกและโลหะในภูมิภาค การเกิดอารยธรรมที่มีอิทธิพลต่อของอินเดียในประเทศไทยและเวียดนาม และการค้าขายในสมัยโบราณ

ดร. เอียน โกลฟเวอร์ อยู่ที่ Ruthall Cottage, Ditton Priors, Shropshire, WV16 6TN, UK

THE DVARAVATI GAP

by Ian Glover

Abstract: The term ‘The Dvaravati Gap’ arose after our excavations at Ban Don Ta Phet in the 1980s when I was struck by the contrast between the objects excavated at the site –bronzes, iron tools and weapons, low fired pottery vessels, glass and stone beads –and the materials excavated at the Tha Muang site by Watson and Loofs in the 1960s which I had seen in London and the Dravati Cuture collections in the U Tong, Nakhon Pathom and Nantional Museum in Bangkok. I realised that there was a break in the material culture record which needed explanation.

ช่องว่างยุคก่อนทวารวดี

โดย ดร. เอียน โกลฟเวอร์

บทคัดย่อ: คำว่า “ช่องว่างแห่งยุคทวารวดี” นี้ ได้มาหลังจากการขุดค้นที่บ้านดอนตาเพชร ในช่วงปี พ.ศ. 2523 เมื่อผมเองเกิดความประหลาดใจในความแตกต่างของวัตถุบางชิ้นที่ขุดขึ้นมาได้นั้น ได้แก่ เครื่องสัมฤทธิ์ เครื่องมือและอาวุธที่ทำจากเหล็ก เครื่องปั้นดินเผา ตลอดจนเครื่องแก้วและลูกปัดหิน ซึ่งทำให้นึกไปถึงวัตถุที่ขุดค้นได้จากท่าม่วง โดย วัตสัน และ ลูฟส์ ในช่วงทศวรรษที่หกสิบ (พ.ศ. 2503 - 2512) ที่ผมได้เห็นในลอนดอน และยังรวมถึงวัตถุสมัยทวารวดีที่เก็บสะสมไว้ ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอู่ทอง พิพิธภัณฑสถานแห่งชาตินครปฐม และ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนคร ทำให้ผมตระหนักได้ว่ามีช่วงระยะเวลาที่เกิดเป็นช่องว่างในการบันทึกเกี่ยวกับวัตถุทางวัฒนธรรม ซึ่งต้องการคำอธิบาย

U-TAIN WONGSATHIT, PhD

Department of Oriental Languages, Silpakorn University

Brief CV: Dr U-tain Wongsathit , after taking B.A. degree in Philosophy (2001) at Maha-chularajvidyalaya, Buddhist University, and then M.A. in Oriental Languages (2003) at Silpakorn University, had spent four and half years in India, studying Sanskrit and doing research for Ph.D. thesis entitled 'Sanskrit Names in Cambodian Inscriptions'. He serves as a Lecturer in the Department of Oriental Languages, Silpakorn University since 2003 and as Head of the Department since 2015. His field is Epigraphy in India and Southeast Asia, focusing on the inscriptions of Thailand and Cambodia. His specialization covers the vast fields of Buddhism, Philosophy, Indian Culture, Sanskrit, Pali, Khmer and Thai Languages.

ดร. อุเทน วงศ์สถิตย์

ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ

เกี่ยวกับผู้บรรยาย: หลังจบการศึกษามหาบัณฑิตด้านปรัชญาจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และด้านภาษาตะวันออกจากมหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ไปศึกษาภาษาสันสกฤตในอินเดียพร้อมกับทำการวิจัยวิทยานิพนธ์ในอินเดียอยู่ 4 ปี ครึ่ง ภายใต้หัวข้อ "ชื่อสันสกฤตในจารึกกัมพูชา" ขณะนี้เป็นอาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันออก
มหาวิทยาลัยศิลปากรตั้งแต่พุทธศักราช 2546 โดยดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาเมื่อปี พ.ศ.2558 มีความสนใจในด้านจารึกอินเดียและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะจารึกไทยและกัมพูชา รวมทั้งพระพุทธศาสนา ปรัชญา อารยะธรรมอินเดีย ภาษาบาลี สันสกฤต เขมร และ ไทย.

THE FALL OF THE ANCIENT DVĀRAVATĪ CIVILISATION AS MENTIONED IN KHMER INSCRIPTION K.1198

by U-tain Wongsathit, Kangvol Katshima and Chatupohn Khotkanok[1]

Abstract: The mention of Dvaravati in Khmer inscriptions is very rare. The appearance of inscriptions by Khmer kings at sites associated with Dvaravati gives a clue to the fall of Dvaravati. The focus of this article, however, is inscription K. 1198 or Ka 18, for which the Sanskrit portion has never been published. This inscription records the biography of Lakṣmipativarman, a general of King Suryavarman I, and the installation of Shaiva divinities and donations. The mention of the appointment of Lakṣmipativarman as the governor of Ramanya (Mons) in verse 20 is very fascinating. The reference of Lavapura in verse 27 throws new light on the fall of Dvaravati. These references are matched to other Khmer inscriptions elsewhere.

การล่มสลายของอารยธรรมทวารวดีในยุคโบราณที่มีการกล่าวไว้ในจารึกเขมร K.1198

โดย ดร. อุเทน วงศ์สถิตย์ และคณะ

บทคัดย่อ: คำอ้างอิงเกี่ยวกับอาณาจักรทวารวดีนับว่าหายากยิ่งในจารึกของขอม จะมีแต่เงื่อนงำแห่งการล่มสลายตามที่ปรากฏในจารึกต่างๆ ที่กษัตริย์เขมรได้โปรดเกล้าให้ทำขึ้นตามแหล่งที่เกี่ยวเนื่องกับทวารวดี และเพื่อเป็นการประกอบบทความนี้ผู้บรรยายจะย้ำเน้นที่จารึก K. 1198 หรือ Ka 18 ที่มีบางส่วนของข้อความเป็นภาษาสันสกฤต ที่ยังไม่เคยมีการตีพิมพ์เผยแพร่มาก่อน จารึกนี้ได้บันทึกอัตชีวประวัติเรื่องราวของลักษมีปติวรมัน ผู้ดำรงตำแหน่งขุนศึกในรัชสมัยของพระเจ้าสุริยะวรมันที่1 การประดิษฐานพระศิวะและการให้ทานต่างๆ โดยเฉพาะที่กล่าวถึงในโศลกบทที่ 20 ว่าด้วยการโปรดเกล้าแต่งตั้งให้ลักษมีปติวรมันดำรงตำแหน่งผู้ปกครองแดนรามัญ (เมืองมอญ) รวมทั้งที่กล่าวถึงลวปุระในโศลกบทที่ 27 ก็นับเป็นข้อมูลใหม่ในการบ่งชี้ถึงการล่มสลายของทวารวดีที่ชัดเจนขึ้น ข้อมูลดังที่ได้กล่าวมานี้สอดคล้องกับจารึกเขมรที่พบในที่อื่นๆ ด้วย

[1] Department of Oriental Languages, Faculty of Archaeology, Silpakorn University, Bangkok, Thailand

JOHN GUY, PhD

Florence and Herbert Irving Curator of the Arts of the South and Southeast Asian Art, The Metropolitan Museum of Art, New York.

Brief CV: FSA, is the Florence and Herbert Irving Curator of the Arts of South and Southeast Asia at The Metropolitan Museum of Art, New York, and an elected Fellow of the Society of Antiquaries, London, and the American Academy of Arts & Sciences. He was formerly Senior Curator of South Asia at the Victoria and Albert Museum, London, and has served on the Councils of the European Associations of South Asia and Southeast Asian Archaeology and various editorial boards. He has worked on a number of archaeological excavations, both land and maritime sites, and served as an advisor to UNESCO on historical sites in Southeast Asia.

Major publications include *Oriental Trade Ceramics in South East Asia* (OUP 1986), *Ceramic Traditions of Southeast Asia* (OUP 1989), *Indian Art and Connoisseurship. Essays in honour of Douglas Barrett* (IGNCA, New Delhi, 1995, editor), *South East Asia and China: Art, Commerce and Interaction,* Percival David Foundation of Chinese Art Colloquies on Art and Archaeology in Asia, No.17 (University London, 1996, co-editor), *Vietnamese Ceramics: A Separate Tradition* (co-author 1997), *Woven Cargoes. Indian Textiles in the East* (Thames & Hudson 1998; reprint 2009), *Indian Temple Sculpture (V&A /Abrams, 2007), Chola. Bronzes of Southern India* (Royal Academy, co-author 2007), *Gods of Angkor. Khmer Bronzes from the National Museum of Cambodia* (Freer-Sackler 2010, co-author), *Wonder of the Age: Master Painters of India* (MMA/Yale, 2011, co-author), *Interwoven Globe. The Worldwide Textile Trade, 1500-1800* (MMA/Yale 2013, co-author), and *Lost Kingdoms. Hindu-Buddhist Sculpture of Early Southeast Asia* (MMA/Yale 2014).

ดร. จอห์น กาย

ภัณฑารักษ์แห่งพิพิธภัณฑ์ศิลปะฟลอเรนซ์และเฮอร์เบิร์ตเออร์วิ่งและเอเชียอาคเนย์ที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งมหานครนิวยอร์ค

เกี่ยวกับผู้บรรยาย: จอห์น กาย, FSA, เป็นภัณฑารักษ์แห่งพิพิธภัณฑ์ศิลปะฟลอเรนซ์และเฮอร์เบิร์ต เออร์วิ่ง และ เอเชียอาคเนย์ที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งมหานครนิวยอร์ค รวมทั้งได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสมาคมโบราณวัตถุแห่งนครลอนดอน รวมทั้งสถาบันอคาเดมีด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์แห่งอเมริกา เคยเป็นภัณฑารักษ์อาวุโสด้านเอเชียใต้แห่งพิพิธภัณฑ์วิคตอเรียและอัลเบิร์ต นครลอนดอน รวมทั้งยังเคยดำรงตำแหน่งในสภาสมาคมแห่งยุโรปด้านโบราณคดีของเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กับยังเป็นคณะบรรณาธิการต่างๆ อีกจำนวนมาก จอห์น กาย ได้ทำการขุดค้นทางโบราณคดีทั้งบนผืนแผ่นดินและภาคพื้นน้ำ รวมทั้งยังเป็นที่ปรึกษาของ UNESCO เกี่ยวกับแหล่งประวัติศาสตร์ในเอเชียอาคเนย์

MAKING SENSE of DVARAVATI

by John Guy

Abstract: The first millennium landscape of lowland Southeast Asia is punctuated by numerous fortified and moated urban settlements which signal two significant historical developments, early urbanization and of beginnings of state formation. These urban centres, known in Tai as muang, to the Burmese as main, the Khmer usually as pura, and the Malays as negari, represented the power-bases of local rulers who were increasingly assuming the trappings of Indic culture, expressed in the writing of their spoken languages in Indic scripts, the adoption of Sanskrit for ritual use, and the worship of Brahmanical and Buddhist deities. These were independent centres of localized rule, their peripheries porous and overlapping with other polities. They were likely far more numerous than the surviving sites dispersed across lowland Southeast Asia would suggest. There must have been many smaller units for which little archaeological traces remain; the pre-Angkorian inscriptional corpus records thirty such pura in Chenla territories alone, where recognized chieftains resided. The Sanskrit terms negara and mandala can usefully be applied to these localized political units. Archaeological footprints can be traced from the great Pyu cities of Beikthano, Halin and Sri Ksetra in central Myanmar, across Thailand to Cambodia and southern Laos. However, by far the greatest concentration of traceable fortified moated urban centres is in central and northeast Thailand. Of these, one of the oldest, akin to the Pyu cities to its west, is U Thong, in Suphanburi province.

This paper will address issues raised by our attempts to understand the extent –and limits - of an entity with which the name Dvaravati has long been associated, at least since its use by the Chinese Buddhist pilgrim Xuanzang around 645. He reported, but never visited, 'the country of Dvarapati', which he was told was located east of Sriksetra, before Isanapura (Chenla). In 672-73 another Chinese monk, Yijing, travelling through insular Southeast Asia enroute to India, again acknowledged 'a country Dvarapati'. Envoys from Dvarapati were recorded on three occasions in the Tang dynastic records of the first half of the seventh century. Two undated instances of donor inscriptions in a Buddhist setting, in Sanskrit, are explicit in referencing Dvaravati royalty. The records are silent thereafter, yet the name reappears in the first royal title of the Ayutthaya kingdom proclaimed by King U Thong in the early 14th century, Dvaravati Sri Ayudhya, affirming that although the records are silent after the late first millennium, something called Dvaravati was not forgotten.

ที่มาแห่งทวารวดี

โดย จอห์น กาย

บทคัดย่อ: ภูมิทัศน์ในช่วงสหัสวรรษแรกของพื้นที่ราบของเอเชียอาคเนย์นั้นเต็มไปด้วยการตั้งถิ่นฐานในลักษณะที่มีคูน้ำและคันกำแพงซึ่งบ่งชี้ว่ามีพัฒนาการสำคัญเกิดขึ้นถึง 2 ประการ คือ การเกิดถิ่นฐานระดับเมืองและมีการสถาปนารัฐเริ่มแล้ว ตามที่ภาษาไทยเรียกว่า เมือง พม่าเรียกว่า มัง เขมรเรียก ปุระ มาเลย์เรียก เนกรี อันหมายถึงการมี ฐานรองรับชนชั้นปกครองที่น่าจะค่อยๆ รับวิถีวัฒนธรรมอินเดียซึ่งปรากฏในการเขียนภาษาพูดด้วยอักขระอินเดีย การใช้ภาษาสันสกฤตในพิธีกรรม และการบูชารูปเคารพในศาสนาพราหมณ์และพุทธ ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นศูนย์การปกครองของท้องถิ่นที่เป็นอิสระโดยมีปริมณฑลที่แผ่ขยายและทับซ้อนกัน ทั้งนี้จริงๆ แล้วน่าจะมีจำนวนมากมายกว่าที่ยังเหลือและปรากฏอยู่ รวมทั้งน่าจะมีหน่วยย่อยเล็กๆ ที่หลงเหลือไว้เพียงร่องรอยทางโบราณคดีบางอย่างเท่านั้น ดังที่มีจารึกสมัยก่อนเมืองพระนครระบุว่าเฉพาะในเขตเจนละ ก็มีถึง 30 ปุระที่มีหัวหน้าชัดเจน โดยคำสันสกฤตว่า เนกรี และ มณฑล น่าที่จะหมายถึงหน่วยของท้องถิ่นเหล่านี้ โดยร่องรอยหลักฐานทางโบราณคดีซึ่งพบตั้งแต่ที่นครแห่งพยูทั้ง 3 คือ ฮาลิน เบกถาโน และศรีเกษตรในพม่าตอนกลาง มาจนถึงไทย กัมพูชาและลาวตอนใต้นั้น พบที่เห็นเป็นคูน้ำคันดินหนาแน่นอยู่ในภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย และในนี้ที่เก่าแก่มากที่สุดแห่งหนึ่งและคล้ายกันกับเมืองพยูทางตะวันตกคือ อู่ทอง ในจังหวัดสุพรรณบุรี

บทนำเสนอนี้จะมุ่งถึงการทำความเข้าใจถึงขอบเขต ชายแดน แห่งทวารวดีเท่าที่มีการกล่าวถึงในงานของพระภิกษุเสวียนจั้งเมื่อปี ค.ศ.645 โดยที่ท่านก็มิได้เยือนถึง 'ประเทศทวารปติ' แต่ได้รับการบอกเล่าว่าตั้งอยู่ทางตะวันออกของศรีเกษตร ก่อนอีสานปุระ (เจนละ) กระทั่งในปี ค.ศ.672-73 ที่ภิกษุจีนอีกรูปหนึ่ง ชื่ออี้จิง ผู้เดินทางผ่านคาบสมุทรเอเชียอาคเนย์ไปอินเดีย ก็กล่าวถึง 'ประเทศทวารปติ' อีก ขณะเดียวกันยังพบปรากฏในบันทึกสมัยราชวงศ์ถังว่ามีคณะทูตจากทวารปติมาถึงราชสำนักถึง 3 ครั้งในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 7 กับยังพบอีก 2 จารึกภาษาสันสกฤตถึงการทำทานในพุทธสถานของชนชั้นกษัตริย์แห่งทวารวดี โดยหลังจากนั้นมา คำนี้ก็หายไปกระทั่งกลับมาปรากฏอีกครั้งในชื่อแรกเริ่มของราชอาณาจักรอยุธยาโดยพระเจ้าอู่ทองว่า ทวารวดีศรีอยุธยา ในต้นศตวรรษที่ 14 ซึ่งบ่งชี้ว่าแม้จะไม่พบจารึกและชื่อนี้ตั้งแต่ช่วงปลายของสหัสวรรษแรก แต่ก็มิได้ถูกลืมและเลือนหายสิ้น

STEPHEN A. MURPHY, PhD

Curator, Southeast Asia, Asian Civilisations Museum

Email: Stephen_murphy@nhb.gov.sg

Brief CV: Stephen A. Murphy is Senior Curator for Southeast Asia at the Asian Civilisations Museum and curator-in-charge for the Tang Shipwreck Gallery. He holds a PhD from the Department of History of Art and Archaeology, SOAS, University of London (2010). Dr. Murphy specializes in the art and archaeology of early Buddhism in Thailand, Laos, Myanmar, Cambodia and Malaysia. He has a particular interest in the period spanning the 7th to 9th centuries AD and looks at trade and connections between Southeast Asian cultures and the wider world of Tang China, India and beyond.

His recent projects include curating a special exhibition of loans from the National Museums of Myanmar titled, *Cities and Kings: Ancient Treasures from Myanmar* (Dec. 5th 2016 – March 5th 2017) and publishing its companion catalogue. He is also co-editor, with Alan Chong, of a new catalogue on the Tang Shipwreck Gallery titled, *The Tang Shipwreck: Art and exchange in the 9th century* (2017). He is co-editor of *Before Siam: Essays in Art and Archaeology*, (River Books & The Siam Society, 2014), and has contributed papers to leading academic journals such as *Asian Perspectives* and the *Journal of the Siam Society* as well contributing a paper and editing a special issue volume of the *Journal of Southeast Asian Studies.*

ดร. สตีเฟน เอ เมอร์ฟี่

พิพิธภัณฑ์อารยธรรมแห่งเอเชีย สิงคโปร์

เกี่ยวกับผู้บรรยาย: สตีเฟน เอ เมอร์ฟี่ เป็นภัณฑารักษ์อาวุโสด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่พิพิธภัณฑ์อารยธรรมแห่งเอเชีย รวมทั้งภัณฑารักษ์แห่งห้องจัดแสดงเรือจมสมัยราชวงศ์ถัง จบดุษฎีบัณฑิตจากภาควิชาศิลปะและโบราณคดี, SOAS แห่งมหาวิทยาลัยลอนดอน มีความเชี่ยวชาญด้านศิลปะและโบราณคดีสมัยแรกเริ่มพุทธศาสนาในไทย ลาว พม่า กัมพูชาและมาเลเซีย สนใจเป็นพิเศษช่วงสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 7 – 9 รวมทั้งเรื่องการค้าและความเชื่อมโยงสัมพันธ์ระหว่างเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับโลกภายนอก ทั้งจีนในสมัยราชวงศ์ถัง อินเดีย และอื่น ๆ

THE EXTENT OF DVĀRAVATĪ: HOW MUCH CAN SEMA STONES TELL US?

by Stephen Murphy

Abstract: For many decades there has been a trend in Southeast Asian art history and archaeology to conflate Buddhism with Dvāravatī. This is problematic on a number of levels, not least of which being that certain Dvāravatī sites show clear evidence for Hinduism. Despite this, scholarship has at times plotted the supposed political and/or cultural hegemony of Dvāravatī based on the locations of material evidence for Buddhism – sculpture, architecture, inscriptions, votive tablets, and so on.

This paper looks at this issue in regard to Buddhist boundary markers (Thai: sema; Pali: sima). These large worked stones, which can exhibit exquisite carvings of Buddhist narrative art, first appear in the Khorat Plateau – today made up of northeast Thailand and Central Laos – from ca. sixth to seventh centuries CE onwards. They are the most tangible, widespread, and durable evidence for the existence of Buddhism in the region. The tradition continues to develop in the Khorat Plateau over the eighth and ninth centuries with over 110 sites documented to date. However, does their presence also represent the spread of Dvāravatī? Sites in the Chi River system tend to display many cultural affinities with the Dvāravatī culture of Central Thailand. However, those in the Mun River system are sometimes found alongside Khmer sites in areas that were perhaps under the sway of Chenla. And what of the sema found in Vientiane in Laos? Did Dvāravatī really spread that far north? Also problematic are two groups of sema stones found in the 1970s atop Phnom Kulen, 20 kilometres from Angkor. This mountain was the location of the city of Mahendraparvata, the precursor to Angkor, a location that was clearly not under the control of Dvāravatī. A group of eleventh century sema stones from the Kalyāni Sīmā at Thaton, Lower Myanmar has also led to speculation linking them with the Mon populations of Dvāravatī.

This paper will review the available evidence to date and illustrate that the connection between Buddhism, Dvāravatī, and sema stones is more multi-faceted than it may seem.

ขอบเขตของทวารวดี :เสมาหินบอกอะไรไหม ?

โดย ดร. สตีเฟน เอ เมอร์ฟี่

บทคัดย่อ: การนำเสนอนี้มุ่งที่เสาเสมาในพุทธศาสนาซึ่งทำด้วยหินขนาดใหญ่ที่มีการแกะสลักเรื่องราวศิลปะในพุทธศาสนา แรกมีรายงานบนที่ราบสูงโคราชที่ทุกวันนี้คือภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยและภาคกลางของลาว มีอายุตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 6 – 7 เป็นต้นมา เสมาหินเหล่านี้นับเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์สำคัญที่แพร่หลายกว้างขวางและคงทนไปกับพุทธศาสนาในอาณาบริเวณนี้ โดยพบว่ามีการพัฒนาและขยายตัวมากในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 8 – 9 และขณะนี้ที่มีการพบและรายงานแล้วมีมากกว่า 110 พื้นที่ ประเด็นจึงมีว่า เหล่านี้คือขอบเขตของทวารวดีด้วยไหม ? ซึ่งพื้นที่ในลุ่มน้ำชีนั้นพบว่ามีหลายสิ่งบ่งชี้ว่าเกี่ยวพันกับทวารวดีในเขตภาคกลางของประเทศไทย ในขณะที่พื้นที่ที่พบเสมาในลุ่มน้ำมูลและบางครั้งก็พบร่วมกันกับพื้นที่เขมร(Khmer site) อาจเป็นของฝ่ายเจนละก็ได้ แล้วที่พบไกลถึงเวียงจันทน์ในลาวเล่า ? ทวารวดีมีขอบเขตไกลไปทางเหนือถึงนั้นด้วยไหม ? กระทั่งที่ยังเป็นปัญหาอีก 2 กลุ่มของเสมาที่พบบนยอดพนมกุเลนเมื่อคริสตศักราช 1970 ห่างจากนครวัดไป 20 กิโลเมตร เขาลูกนี้คือตำแหน่งของนครมเหนทรปรวัตตะก่อนการสถาปนะเมืองพระนคร (Angkor) ซึ่งโดยตำแหน่งที่ตั้งแล้วชัดเจนว่ามิได้อยู่ในขอบเขตของทวารวดี ขณะที่กลุ่มเสมาสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 11 ที่กัลยาณีเสมาแห่งเมืองสะเทิมในตอนใต้ของพม่านั้นมีความเป็นไปได้ที่จะเกี่ยวพันกับชนชาวมอญแห่งทวารวดี

BENCHAWAN PHONPRASOET

Curator, Hariphunchai National Museum

Brief CV: Benchawan Phonprasoet holds Bachelor's Degree of Liberal Arts (Art History) from Faculty of Archaeology, Silpakorn University. She was an assistant archaeologist at Moradok Lok Co.Ltd., at an excavation site in Ayutthaya. After that she was working as a cultural academician in the archaeological department at the 8th regional office of Fine Arts Department in Chiang Mai. She was also a curator at Chiang Mai National Museum. Since then she has been a government officer as a curator at Hariphunchai National Museum.

เบญจวรรณ พลประเสริฐ

ภัณฑารักษ์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หริภุญไชย

เกี่ยวกับผู้บรรยาย: จบการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต(ประวัติศาสตร์ศิลปะ) คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร เคยเป็นผู้ช่วยนักโบราณคดี บริษัท มรดกโลก จำกัด ประจำแหล่งขุดค้นทางโบราณคดี จ.พระนครศรีอยุธยา หลังจากนั้นเป็นนักวิชาการวัฒนธรรม กลุ่มงานวิชาการโบราณคดี สำนักศิลปากรที่ 8 เชียงใหม่ และอดีตภัณฑารักษ์พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เชียงใหม่ ต่อมาเข้ารับราชการในตำแหน่ง ภัณฑารักษ์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หริภุญไชย จนถึงปัจจุบัน

THE TRACES OF DVĀRAVATĪ IN HARIPHUNCHAI KINGDOM

by Benchawan Phonprasoet

Abstract: According to archaeological and art evidence found in the Lamphun province, it revealed that humans had come to settle down in that area since prehistoric period. The community had been developing, expanding from a small community to city, then to a state and finally to a kingdom. The development was flourishing both indegeneous and exogenious by connecting with other kingdoms, especially with Dvāravatī, and absorbing their civilisations. The growth/development of Hariphunchai was the result from cultural transmission from these kingdoms. Historical documents and evidence are not sufficient to research on Hariphunchai, interdisciplinary approaches - archaeology, arts, literature and linguistics- were used to find out the fact of this.
This study allowed the understanding of Hariphunchai that was influenced by Dvāravatī for future research related to Hariphunchai Kingdom.

ร่องรอย “ทวารวดี” ในอาณาจักรหริภุญไชย

โดย เบญจวรรณ พลประเสริฐ

บทคัดย่อ: จากหลักฐานทางโบราณคดี แหล่งศิลปกรรม ในเขตพื้นที่จังหวัดลำพูนปรากฏหลักฐานการเข้ามาอยู่อาศัยของมนุษย์ตั้งแต่ครั้งก่อนประวัติศาสตร์ และมีพัฒนาการเรื่อยมา สร้างบ้านแปงเมือง เริ่มจากชุมชนเล็กๆ ค่อยขยายตัวเป็นชุมชนเมือง จนกลายเป็นรัฐและอาณาจักรในที่สุด ซึ่งพัฒนาการเหล่านี้เกิดขึ้นมาพร้อมกับวิวัฒนาการทั้งที่เกิดขึ้นเองภายในและการติดต่อสัมพันธ์และการรับเอาอารยธรรมภายนอกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาณาจักรทวารวดี และอาณาจักรอื่นๆ การพัฒนาความเจริญของหริภุญไชยเป็นผลมาจากการรับและการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากอาณาจักรเหล่านี้ การศึกษาอาณาจักรหริภุญไชยไม่สามารถใช้ข้อมูลเอกสารหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ต้องใช้สหวิทยาการเข้ามาศึกษาทั้งด้านโบราณคดี ศิลปะ วรรณกรรม และภาษาศาสตร์ เพื่อตอบปัญหาทางประวัติศาสตร์ให้คลี่คลายได้มากยิ่งขึ้น
การศึกษาครั้งนี้ถือเป็นการทำความรู้จักตัวตนของความเป็นหริภุญไชย ซึ่งได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมทวารวดี เพื่อสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับอาณาจักรหริภุญไชย ต่อไป

HUNTER IAN WATSON

National University of Singapore

E-mail: hunteriwatson@gmail.com

Brief CV: Hunter completed a BA in Philosophy and Religious Studies from the University of Arkansas at Little Rock, in the USA. After moving to Thailand in 2004, he began studying Southeast Asian languages and history, and completed an MA in Oriental Epigraphy from Silpakorn University in Bangkok. His studies have focused on scripts and script development, the Southeast Asian languages of Thai, Khmer, and Mon, and the Indic languages of Sanskrit and Pali. His other research interests include history, art history and archaeology.

ฮันเตอร์ วัตสัน

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

เกี่ยวกับผู้บรรยาย: ฮันเตอร์สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตด้านปรัชญาและศาสนาศึกษา จากมหาวิทยาลัยอาร์คันซอ เมืองลิตเติลร็อก ในสหรัฐอเมริกา หลังจากย้ายมาอยู่เมืองไทยในปี 2547 เขาเริ่มเรียนภาษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และประวัติศาสตร์ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาจารึกภาษาตะวันออก จากมหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพมหานคร โดยเน้นเกี่ยวกับเรื่องอักษรและพัฒนาการของตัวอักษรในภาษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งไทย เขมร และมอญ รวมถึงสันสกฤตและบาลีที่ได้รับอิทธิพลมาจากภาษาอินเดีย ผลงานวิจัยอื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจของเขา จะเกี่ยวกับ ประวัตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ศิลปะ และโบราณคดี

OLD MON INSCRIPTIONS AND THE EXTENT OF DVĀRAVATĪ

by Hunter Ian Watson

Abstract: Dvāravatī is the name commonly attributed to the culture which existed on mainland Southeast Asia during the first millenium of the Common Era. But, there are still unanswered questions regarding Dvāravatī. Even the name is problematic as there is a lack of evidence indicating which ancient city was Dvāravatī, if any. Some scholars have held that the Dvāravatī culture grew to include most parts of modern-day Thailand, and the period often labelled as Dvāravatī spans nearly a thousand years. However, there are problems with these theories, and many questions arise which are not easily answered.

Aside from archaeological and art historical evidence, the ancient inscriptions can help shed light on the history of the region. Inscriptions have been found throughout Thailand and its neighboring countries, primarily written in the Indic languages of Sanskrit, Pali and Prakrit, as well as some local Southeast Asian languages. The Old Mon language is the only local language inscribed on artefacts found in central Thailand dating to the earliest centuries of writing in the region, leading some scholars to argue that Dvāravatī was a Mon culture with a Mon-speaking population. Nevertheless, these assumptions could possibly be misleading, as they fail to consider different scenarios of how things may have been in the first millenium. This paper will discuss some of these problems by considering Old Mon inscriptions found in Thailand.

Old Mon inscriptions have been discovered in the central, northeastern and northern regions of Thailand. Some scholars argue that Old Mon inscriptions are also in southern Thailand, but the author disagrees, believing that no Old Mon inscriptions have been found in the south. The inscriptions found in these different regions are homogenous neither in type of artefact nor in style of writing, and they date to different periods. Old Mon inscriptions first appeared around the 6th century CE in what is now central Thailand. By the 8th century they began to appear in modern-day northeastern Thailand, and with time came to be produced almost exclusively in the northeast. After the 11th century, Old Mon inscriptions ceased to be produced in this region, then around the 12th centuries another group of Old Mon inscriptions were produced in modern-day northern Thailand during the period of Haripuñjaya.

There have been around 100 Old Mon inscriptions identified in Thailand. Most found in central and northeastern Thailand tend to be relatively short in content, often only a few lines in length, and tend to give very little historical information. They usual state the names of the patrons responsible for donations, being possibly royalty, high ranking officials or wealthy individuals. Those found in northern Thailand are longer and have more content, some relating historical events in minor detail. This paper will present an overview of Old Mon inscripions found in Thailand and discuss the implications for the territorial extent of the Dvāravatī culture.

จารึกมอญโบราณและขอบเขตของทวารวดี

โดย ฮันเตอร์ วัตสัน

บทคัดย่อ: นอกเหนือจากหลักฐานทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์ศิลปะ จารึกโบราณยังถือเป็นอีกแหล่งหนึ่งที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอดีต ในบรรดาจารึกที่พบในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมทวารวดีนั้น ภาษามอญโบราณถือเป็นภาษาหลักในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ใช้ในการจารึกข้อความปัจจุบันมีจารึกเก่าแก่ภาษามอญกว่าร้อยชิ้นที่ได้พบในประเทศไทย จารึกเหล่านี้เกือบทั้งหมดเป็นข้อความสั้นๆ แต่กระนั้นก็สามารถทำให้เข้าใจเกี่ยวกับทวารวดีได้ไม่น้อย โดยการพิจารณาลักษณะและการกระจายของจารึกเหล่านี้ บทความนี้จะนำเสนอภาพรวมของจารึกมอญโบราณในประเทศไทยและนัยต่อขอบของวัฒนธรรมทวารวดี

WESLEY S. CLARKE

Collections Manager, The Castle Museum, Marietta, Ohio.

Brief CV: Wesley S. Clarke graduated Master of Arts in International Studies, Southeast Asian Studies, Center for International Studies, Ohio University. He began working as an archaeologist in several organizations and co-founded the Southeast Asian Studies Association of America. Proficient in prehistoric archeology in the middle and upper reaches of the Ohio River Basin, Archaeological history and evidence about Europe - America in the Midwestern region of America, Early history of Southeast Asia in the continent. He has also been an environmental expert and planners. Of the Department of Transportation of Ohio (ODOT), currently a curator manager at The Castle Museum, Marietta, Ohio.

เวสเลย์ คล๊าค

พิพิธภัณฑ์คาสเซิ่ล เมืองมาริเอ็ตต้า โอไฮโอ

เกี่ยวกับผู้บรรยาย: เวสเลย์ คล๊าค จบการศึกษามหาบัณฑิตด้านศิลปะจากมหาวิทยาลัยโอไฮโอที่ศูนย์ศึกษานานาชาติ ด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา เริ่มทำงานเป็นนักโบราณคดีในหลายหน่วย-องค์กรและร่วมก่อตั้งสมาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาแห่งอเมริกา มีความชำนาญด้านโบราณคดีก่อนประวัติศาสตร์ในเขตตอนกลางและตอนบนของลุ่มน้ำโอไฮโอ รวมทั้ง ประวัติโบราณคดีและหลักฐานเกี่ยวกับยุโรป-อเมริกาในเขตมิดเวสต์ของอเมริกา, สมัยแรกเริ่มประวัติศาสตร์ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในภาคพื้นทวีป กับยังเคยเป็นผู้เชี่ยวชาญและนักวางแผนด้านสิ่งแวดล้อมแห่งกรมการขนส่งแห่งรัฐโอไฮโอ (ODOT) ปัจจุบันเป็นภัณฑารักษ์ผู้จัดการที่พิพิธภัณฑ์คาสเซิ่ล รัฐโอไฮโอ

PHONG TUEK COMPLEXITIES

by Wesley Clarke

Abstract: The site of Phong Tuek (aka "P'ong Tuk") in Kanchanaburi Province, west-central Thailand, is now one among many sites at least partly attributed to the early historical Dvāravatī period and culture. Phong Tuek occupies a seminal status among these resources, however, as one of the first places where the Dvāravatī concept was formulated by George Coedès and H. G. Quaritch Wales – places from which certain trajectories were established for the characterization of Dvāravatī materials and practices. Beginning in 2008, the author undertook a comprehensive re-evaluation of Phong Tuek based on three field reconnaissance visits that documented new artifacts and features, examination of the original field notes by Quaritch Wales, and with reference to comparative data from other Dvāravatī sites. Many of the observations resulting from this re-evaluation have been described in conference papers and published articles; this paper will provide additional new details for the site.

The extant record for Phong Tuek is described here as showing greater complexity than originally attributed to the site, and it is useful to briefly consider the idea of "complexity," a term favored by archaeologists and historians, among other disciplines. "Complexity" is often conflated with "complicated," but actually refers more to the interrelationships among a system's parts than to the number of parts. Complexity is also often presented as one side in a false binary choice for categorizing systems as simple or complex. Attributes of complexity as they have been proposed in a variety of fields may provide useful concepts for understanding the ways material and ideational components at a site interact with each other locally, and within broader systems at larger scales of observation. Accurately delineating the various material and functional elements at Phong Teuk is the first step towards better understanding the complex of relationships at the site and their implications for our conceptualization of Dvāravatī. Indeed, the re-evaluation of the limited evidence from Phong Tuek suggests that the relational complex of material, temporal, and ideational elements at the site is greater than the rather synchronic and reductionist description originally put forward by Coedès and Quaritch Wales.

This presentation will briefly describe a variety of site elements that expand the original description for Phong Tuek,

and consider the potential implications of these tentative observations. Categories with more complexity than originally identified for the site appear to include architecture, art style, religious practice, socio-political function, traditional trajectories, and cultural occupations. Establishing these details of content and interrelationship at the local scale of observation is essential to improving our understanding of the Dvāravatī phenomenon.

วิหารแห่งพงตึก

โดย เวสเลย์ คล๊าค

บทคัดย่อ: แหล่งโบราณคดีพงตึกในจังหวัดกาญจนบุรีในภาคตะวันตกของประเทศไทยซึ่งอยู่ท่ามกลางแหล่งโบราณคดีหลายแห่งที่เกี่ยวเนื่องกับสมัยแรกเริ่มของทวารวดี โดยที่พงตึกนี้นี่เองที่เป็นแหล่งแรกหนึ่งที่กรอบความคิดข้อเสนอเรื่องทวารวดีของยอร์ช เซเดส์ และ เอ็ช.จี.ควอริตช์ เวลส์ ก่อตัวจนก่อเป็นคุณลักษณะต่าง ๆ ของทวารวดี ทั้งด้านวัตถุและวิถีวัฒนธรรม ตั้งแต่พุทธศักราช 2551 เป็นต้นมา ผู้เสนอในทำการทบทวนที่เกี่ยวกับพงตึกใหม่ด้วยการกลับไปยังพงตึกถึง 3 ครั้ง เพื่อสอบทานประจักษ์พยานหลักฐานใหม่ ๆ พร้อมทั้งตรวจสอบภาคสนามตามบันทึกต้นฉบับของควอริตช์ เวลส์ รวมทั้งเปรียบเทียบกับแหล่งโบราณคดีทวารวดีอื่น ๆ ข้อค้นพบเหล่านี้ได้ปรากฏในหลายบทความและการตีพิมพ์โดในการนำเสนอครั้งนี้ยังมีข้อมูลใหม่ ๆ เพิ่มเติมอีกด้วย.

ANNA T. N. BENNETT, BSC, PhD

Conservation and Technical Services, Brussels

atnbennett@analyzeart.com

Education

	University of London
1988 - 1990	Post Doctoral Research Fellowship
1984 - 1988	PhD
1982 - 1984	J. Paul Getty Museum, California Fellowship
1979-1982	Institute of Archaeology, University of London BSc hon. first class, Archaeological Conservation and Materials Science

Professional Career

1989 - Present Founder and Director of Conservation and Technical Services Ltd. Provides conservation and analytical services to numerous museums and cultural institutions throughout the world as well as for practicing conservators, auction houses, corporate clients and private collectors.

- Particularly interested in the services, which can be offered to art specialists in caring and presenting their collections. An important facet of this work involves authenticitication and the management of collections.
- Internationally recognized and called on as an expert witness in both the British Courts of Justice and the American Federa Court.
- Client list available on request.
- Publication of numerous papers on ancient metallurgy including monographs on Roman Silver and Ancient Southeast Asian Gold (see annex for list of all publications)
- Member of the committee for the external evaluation of the departments of antiquities within the European Union.
- Member of Vetting committees, International Art fairs.

Relevant work experience

1990 -1996 Full time Project Coordinator for the restoration of Uppark, an 18th century National Trust house which was badly damaged by fire in 1989 and which reopened to the public in 1995.

- Responsible for the restoration and reinstallation of Uppark contents.
- Production of specifications, timetabling, cash flow, supervision of works, quality control, transport and storage.
- Full recording and detailing of the materials and the methods used in the conservation and replication was an essential part of the contract.
- Organizing all documentation of the project in preparation for litigation.
- Accountable to a five-person committee.

2000 – 2005 Full time Project manager for a collection of several thousand objects on behalf of the law firm Lane and Partners LLP, London.

- Production of a database, organizing the movement of objects worldwide, obtaining valuations and expert opinions.
- Digitalization and research.
- Full documentation in preparation for litigation.
- Accountable to the principal and his legal team.

Ongoing Assisting in the organizing of international conferences.

Lecturing

- Lecturer in Scientific Analysis at Birkbeck College, University of London (1994 -2000).
- Teacher on numerous Archaeology and Art courses in universities within the UK, USA, Asia and the Middle East.
- Presenter for a historical and architectural BBC 2 television series in the UK “House Detectives at large” (2001-2003).

Museum Contracts

- Conservator for English Heritage and the J-Paul Getty Museum, Malibu, California.
- Short term contracts have included the Royal Albert Museum and Art Gallery, Exeter, the National Museum, Copenhagen, the Los Angeles County Museum and the Norton Simon Museum of Art, Los Angeles.
- Field Conservator: Halies, Greece; Links of Notland, Orkney; Ban Don Ta Phet, Thailand; Wat Phu Champassak in Laos and on Thai British Projects in Vietnam.

แอนนา ที เอ็น เบนเน็ตต์

บริษัท คอนเซอร์เวชั่น แอนด์ เทคนิคอล เซอร์วิสเซส จำกัด กรุงบรัสเซลส์

เกี่ยวกับผู้บรรยาย: แอนนา ที เอ็น เบนเน็ตต์ จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยลอนดอน และได้เคยเป็นผู้ประสานงานโครงการสำหรับการบูรณะ Up-park, National Trust House แห่งศตวรรษที่ 18 โดยรับงานกับหลายพิพิธภัณฑ์ เช่น เป็นนักอนุรักษ์ให้กับพิพิธภัณฑ์ English Heritage and the J-Paul Getty ที่มาลิบู แคลิฟอร์เนีย พิพิธภัณฑ์และหอศิลป์ Royal Albert พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ Exeter โคเปนเฮเกน พิพิธภัณฑ์ County Museum และพิพิธภัณฑ์ศิลปะ Norton Simon ลอสแอนเจลิส นอกจากนี้ยังมีงานอนุรักษ์ภาคสนามในที่ต่างๆ เช่น: Halies ประเทศกรีซ Links of Notland ออร์กนีย์ บ้านดอนตาเพชรประเทศไทย วัดภูจำปาสักในประเทศลาว และโครงการบริติชไทยในเวียดนาม
ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งผู้ก่อตั้งและผู้อำนวยการบริษัท คอนเซอร์เวชั่น แอนด์ เทคนิคอล เซอร์วิสส์ จำกัด

THE ROLE OF THE PRECIOUS METALS TRADE

by Anna Bennett

Abstract: Gold ore is widely, if irregularly, distributed throughout Southeast Asia. This paper suggests that the quest for this valuable raw material was a major stimulating factor in the expansion of the early contacts with India and China and that the growth in trade both overland and overseas, of highly prized rare prestige raw materials and objects would have been accompanied by the spread of iconographic conventions in a symbiotic relationship of religion and trade.

บทบาทของการค้าโลหะมีค่า

โดย แอนนา ที เอ็น เบนเน็ตต์

บทคัดย่อ: แร่ทองคำเป็นแร่ที่มีอยู่อย่างแพร่หลาย กระจายไปทั่วเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ บทความนี้ชี้ให้เห็นว่าการแสวงหาวัตถุดิบที่มีค่านี้ เป็นปัจจัยกระตุ้นที่สำคัญในการขยายของการติดต่อกับอินเดียและจีนในช่วงต้น รวมไปถึงการเติบโตของการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศทั้งทางบกและทางทะเลที่มีราคาสูงและหายากนี้ โดยทองได้รับการผูกโยงเข้ากับการแพร่กระจายไปด้วยกันของศาสนาและการค้า

Professor LIN YING

Sun Yat-sen University, Guangzhou, China

Email: hssliny@mail.sysu.edu.cn

Brief CV: Lin Ying is professor of ancient world history at the Sun Yat-sen University. She studied Medieval European history, Byzantine history and archaeology, and history of Sino-west contacts in Jilin Univeristy,Northeast Normal University, University of Athens, and Sun Yat-sen University. She was a visiting scholar officially sponsored by Dumbarton Oaks Library of Byzantine Studies and Seeger Center for Hellenic Studies, Princeton University in 2000-2001. She has completed a research program funded by the National Social Science Fund of China on China and the Roman Empire: Centered on the Trade Contact via India during 2008 to 2014. Now she is leading a program on *Gold Coin Imitations and Industries of Luxury in Early Byzantine Times* funded by the National Social Science Fund of China (during 2016 to 2019). Her research interest is economic and cultural exchange between east and west in ancient and medieval times, especially diffusion of Roman-Byzantine culture to China; Byzantine numismatics and history.

Education

2006-2007 Post doctoral research, Department of History and Archaeology, University of Athens, Byzantine history and archaeology
1998-2004 Ph.D, Department of History, Sun Yat-sen University, history of Sino-west contact, Byzantine history and archaeology
1989-1992 MA ,Department of History, Northeast Normal university, medieval European history
1985-1989 BA, Department of History, Jilin University
Ph.D. Thesis: " Fulin the ruler of treasure country. China and Byzantium during the Tang period (618-907)"

Professional Experience

2010-present Professor of ancient world history, Department of History, Sun Yat-sen University
2009-2002 Associate professor, Department of History, Sun Yat-sen University
2001-1996 lecturer, Department of History, Sun Yat-sen University
1995-1992 assistant lecturer, Department of History, Sun Yat-sen University

Fellowships, Grants

2006-2007 Scholarship from the Ministry of Education and Religious Affairs, Greece (post doctoral research in the Department of History and Archaeology, University of Athens)

2004-2005 Grants for Improving the Undergraduate Course, Sun Yat-sen University (course name: history of ancient Greece and the Roman Empire)

2001-2003 Grant from Seigu Kirigama Foundation for Improving the Young Faculty Members, Sun Yat-sen University (project name: Byzantine gold coins in China: catalogue and preliminary discussion).

2000-2001 Scholarship from United Board of Christian Higher Education in Asia, U.S. (project name: China and Byzantium in the Tang period AD 618-907, as visiting scholar in Dumbarton Oaks Library of Byzantine Studies and Seeger Center for Hellenic Studies, Princeton University)

ศาสตราจารย์ หลิน หยิง

มหาวิทยาลันซุนยัตเซ็น กวางโจว ประเทศจีน

เกี่ยวกับผู้บรรยาย: หลิน หยิง ศาสตราจารย์ด้านประวัติศาสตร์โลกโบราณแห่งมหาวิทยาลันซุนยัตเซ็น จบการศึกษาประวัติศาสตร์ โบราณคดียุโรปยุคกลาง ไบเซนไทน์ และความสัมพันธ์จีนกับโลกตะวันตก จากมหาวิทยาลัยจิหลิน มหาวิทยาลัยตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยเอเธนส์ และมหาวิทยาลัยซุนยัตเซ็น และเป็นนักวิชาการรับเชิญของห้องสมุดไบเซนไทน์แห่งดัมพ์บาร์ตันโอ๊ค และศูนย์กรีกศึกษาแห่งซีเกอร์ มหาวิทยาลัยปรินซ์ตัน ระหว่างปี ค.ศ.2000-2001 เธอทำงานวิจัยว่าด้วยจีนกับโรมัน ในฐานะศูนย์กลางการค้าผ่านทางอินเดีย ภายใต้กองทุนการศึกษาวิทยาศาสตร์สังคมแห่งชาติจีน ระหว่างปี ค.ศ.2008-2014 ทุกวันนี้เธอเป็นหัวหน้าแผนงานการศึกษาเกี่ยวกับเหรียญทองคำจำลองและอุตสาหกรรมสิ่งหรูหรามีค่าในสมัยเริ่มไปเซนไทน์ภายใต้กองทุนทุนการศึกษาวิทยาศาสตร์สังคมแห่งชาติจีน (ค.ศ.2016-2019) และมีความใส่ใจเกียวกับการแลกเปลี่ยนทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมระหว่างตะวันออกกับตะวันตกในโลกโบราณและสมัยกลาง เฉพาะอย่างยิ่ง การแพร่มาถึงจีนของวัฒนธรรมโรมัน-ไบเซนไทน์ รวมทั้งเงินตราและประวัติศาสตร์ไบเซนไทน์

DVĀRAVATĪ IN THE TANG KNOWLEDGE of INDIA AND SEA (South Sea)

by Lin Ying and Huang Jiaxin

Abstract: The geographical knowledge in the Tang period (618-907)on South Sea (nowadays Southeast Asia) was not very systematic and rich-recorded, though maritime contacts between China and Southeast Asia increased at that time. India, on the other hand, was better known because of the pilgrims made by Xuang Zang, Yi Jing and other great Buddhist monks. Dvaravati thus made presence in two categories of geographical accounts: official histories (for instance, Xin Tang Shu and Jiu Tang Shu) centered on the diplomatic contacts and local customs written in traditional format, and Buddhist geography with Indian scope. It is noteworthy that Dvaravati was a state in the region of Dongyi (people in the east) in the account of Xuang Zang and Yi Jing. Although these famous monks did not visited Dvaravati personally, they mentioned that Dvaravati was known by Indians, including travelling route, neighbouring countries and especially development of Theravada.

Dvaravadi's request for fine horse: Medieval Chinese tribute notes on horse usage in Southeast Asia

“เมื่อทวารวดีขอม้าจากถังไท่จง : ว่าด้วยเครื่องบรรณาการจีนสู่เอเชียอาคเนย์”

โดย ศาสตราจารย์ หลิน หยิง และ ฮวง เจียซิน

บทคัดย่อ: เมื่อทวารวดีขอม้าดีจากราชสำนักจีนในสมัยราชวงศ์ถัง ว่าด้วยหลักฐานบันทึกต่าง ๆ ในจีนโบราณ โดยเฉพาะในสมัยราชวงศ์ถังที่กล่าวถึงความสัมพันธ์กับดินแดนในทะเลใต้โดยเฉพาะทวารวดีที่มีการส่งบรรณาการและขอม้าดี ซึ่งมีนัยยะบ่งบอกหลายประการ รวมทั้งความท้าทายที่ต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

HUANG JIAXIN

Sun Yat-sen University, Guangzhou, China

Email: tuaihifi@163.com

Brief CV: Huang Jiaxin is a Ph.D Candidate of Religion study at the Sun Yat-sen University. He studied history of Sino-west contacts, history of religion especially Manicheism, in Department of History and Philosophy, Sun Yat-sen University. His research interest is economic and cultural exchange between east and west in ancient and medieval times, especially the religions spread from west to east.

Education

2016- Ph.D, Department of Philosophy, Sun Yat-sen University, The Study of Religion

2011-2013 MA ,Department of History, Sun Yat-sen University, history of Sino-west contact,

2007-2011 BA, Department of History, Sun Yat-sen University

SUPAMAS DOUNGSAKUN

Fine Art Department of Thailand.

รักษาการผู้อำนวยการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

Email: nokbangpan@hotmail.com

Education

1997 B.A. (Archaeology), Silpakorn University

2005 Master. Science (Technology of Environmental Management), Mahidol University

Special Exhibition

Newly Found
Pre Dvāravatī Artefacts

ANCIENT BRONZE สำริดโบราณ

Decorated High Tin Bronze Bowls
Statute of a Lady and Lion on the Fragment

ขันสำริดมีลวดลายชนิดมีดีบุกในสัดส่วนสูง
กับประติมากรรมสำริดรูปสตรี และ ชิ้นส่วนแผ่นสำริดมีรูปสิงโต

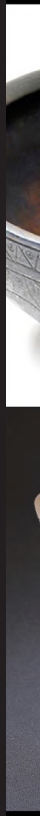

High Tin Bronze Bowl with Ancient Indian engraving decoration

geometric, floral, animal, personal and building

similar to the BanDonTaPhet and KhaoJaMook

high tin bronze

4 from KhaoSamKaeo, other each from KhoKorKhao PhangNga, PhuKhaoThong Ranong and rightside of the Kra Estuary

ภาชนะสำริดตะกั่วสูง

ประดับลวดลายแบบอินเดียโบราณ ภาพทิวทัศน์ ลายพฤกษา สัตว์ และสิ่งก่อสร้าง คล้ายกับที่พบ ณ บ้านดอนตาเพชร และเขาจมูก

สำริดตะกั่วสูง

4 ชิ้นพบบริเวณเขาสามแก้ว ชิ้นอื่นๆ พบจากเกาะคอเขา, ภูเขาทอง (ระนอง) และ

ฝั่งขวาของปากคลองกระ

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10cm.

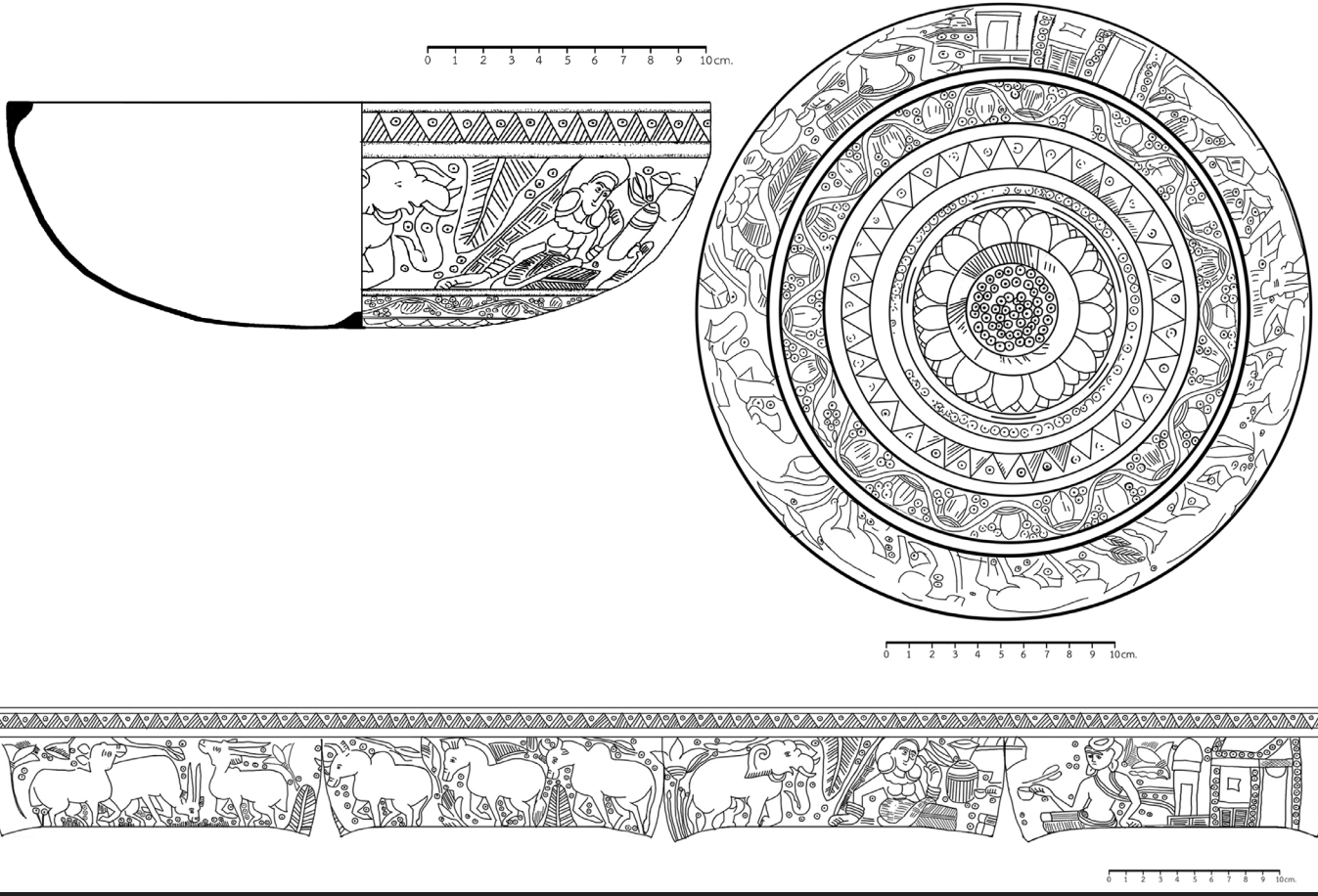
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10cm.
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10cm.
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10cm.

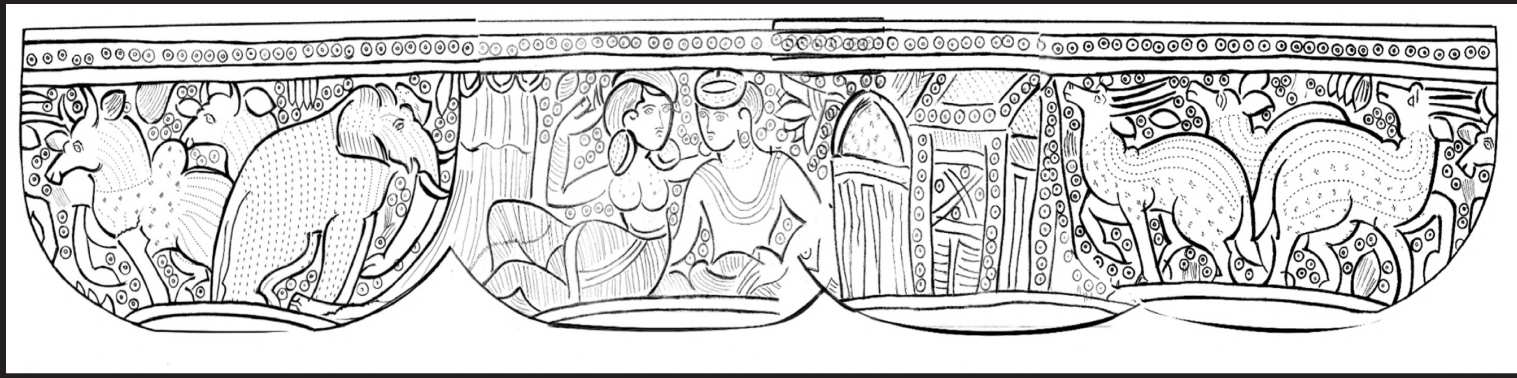

Bronze Lady

only upper half with head decoration and hair bun.

6.5 cm., bronze,

KlongHnoo, rightside of the Kra Isthmus, October, 2015

ประติมากรรมสำริดสตรี

เหลือเฉพาะส่วนบน สวมศิราภรณ์หรือที่คาดผม ?

6.5 ซม., สำริด

คลองหนู ฝั่งขวาของปากคลองกระ, ต.ค. 2558

Fragments of Bronze Plate with the Seated Lion

12 x 2.6 x 0.2 cm, bronze

KlongHnoo, rightside of the Kra estuary

November, 2015

ชิ้นส่วนสำริดประดับรูปสิงห์นั่ง

12 x 2.6 x 0.2 ซม., สำริด

คลองหนู ฝั่งขวาของปากคลองกระ

พ.ย. 2558

STONE MOLDS เบ้าศิลา

Amuletic, Foot Print, Lotus
and Lord Buddha under the Bodhi Tree

สำหรับทำเครื่องประดับจำพวกจี้, รอยพระบาท, ภาพดอกบัว
และ พระพุทธรูปภายใต้ร่มโพธิ์

Amuletic Stone Mold from Kra Isthmus

stone mold found from,
for many amuletic pendants including the Tri Ratana
6.5 x 3.6 x 1.2, stone
KlongHnoo, rightside of the Kra Estuary
November, 2016

แม่พิมพ์หินสัญลักษณ์มงคล จากคอคอดกระ

แม่พิมพ์หิน 2 ชิ้น พบบริเวณ เขาสามแก้ว และคลองหนู ชิ้นซ้าย สลักร่องสำหรับทำจี้สัญลักษณ์มงคล หนึ่งในนั้นคือสัญลักษณ์ตรีรัตนะ
6.5 x 3.6 x 1.2 ซม., หิน
คลองหนู ฝั่งขวาของปากคลองกระ
พ.ย. 2559

TaChaNa Foot Print and the Lotus Stone Mold

Stone mold of both Foot Print and the Lotus

3 x 5 cm., stone

TaChaNa, SuratThani

December 2009

แม่พิมพ์ รอยพระบาทและดอกบัว จากท่าชนะ

แม่พิมพ์หินด้านหนึ่งมี พระพุทธบาท ? อีกด้านมีรูปดอกบัว

3 x 5 ซม., หิน

ท่าชนะ, จ. สุราษฎร์ธานี

ธ.ค. 2552

KhaoSriViChai Buddha Stone Mold

Stone mold made from sand stone with seated Buddha under the Bodhi Tree between 2 stupas

8.3 x 5.3 x 2.7 cm., sand stone

KhaoSriViChai, SuratThanee

แม่พิมพ์ พระพุทธเจ้า จากเขาศรีวิชัย

แม่พิมพ์หินผลิตจากหินทรายทำรูปพระพุทธเจ้าประทับนั่งใต้ต้นโพธิ์ขนาบด้วยสถูปสององค์

8.3 x 5.3 x 2.7 ซม., หินทราย

เขาศรีวิชัย, จ. สุราษฎร์ธานี

BEADS, PENDANTS and SEALS

ลูกปัด จี้ห้อย และ ตราประทับ

Semiprecious Stone, Glass, Gold

Monalisa and Gold Glass

หินสีมีค่า แก้ว ทองคำ

โมนาลิซ่า และ อำพันทอง

KhaoSamKaeo Bead and Amuletic Pendants

2 Strand of semiprecious stone, golden and glass beads and pendants with numerous symbols and meanings from several cultures and world corner

KhaoSamKaeo, Chumporn

unidentified & November, 2016

ลูกปัดจากเขาสามแก้ว และเครื่องรางประดับ

ลูกปัดทำจาก หินสี ทองคำ และแก้ว รวมทั้งจี้ 2 ชุด ทำเป็นสัญลักษณ์ต่างๆซึ่งล้วนแล้วแต่มีความหมาย มีที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ ทั้วโลก

เขาสามแก้ว จ. ชุมพร

Monalisa KSK Mosaic Facebead (right)
with portrait of a long hair lady with necklace. Locally call 'The Monalisa'
0.6 x 0.6 x 0.2 cm., polychrome glass
KhaoSamKaeo, Chumporn
January, 2016
ลูกปัดแก้วโมเสก "โมนาลิซาแห่งเขาสามแก้ว" (ขวา) รูปบุคคลเพศหญิงหน้ามองตรง ปล่อยผมยาว สวมสร้อยคอ นิยมเรียกว่า โมนาลิซา
0.6 x 0.6 x 0.2 ซม., แก้ว polychrome
เขาสามแก้ว จ.ชุมพร, ม.ค. 2559

Fragment of Mosaic Facebead (left)
with portrait of a long hair lady with necklace.
0.8 x 0.8 x 0.3 cm., polychrome glass
KhaMaoYee, rightside of the Kra Estaury
Mid 2016
ชิ้นส่วนลูกปัดแก้วโมเสกรูปหน้าบุคคล (ซ้าย) รูปบุคคลเพศหญิงหน้ามองตรง ปล่อยผมยาว สวมสร้อยคอ
0.8 x 0.8 x 0.3 ซม., แก้ว polychrome
เขมายี้ ฝั่งขวาของปากคลองกระ
กลางปี พ.ศ. 2559

A Gold Glass Bead

2.3 x 0.8 x 0.2 cm, gold glass

Rightside of the Kra Estuary

December, 2014

ลูกปัดสีทอง (ลูกปัดอำพัน)

2.3 x 0.8 x 0.2 ซม., แก้วสีทอง

ฝั่งขวาของปากคลองกระ

ธ.ค. 2557

MONOLITHIC ประติมากรรมหิน

Maurya-Sunga Ringstone and Dicsstone with Golden Foil Other Fragments and the Maya Devi Ceremonial Pieces ?

วงแหวนและแป้นศิลาแห่งเมารยะ-ศุงคะ กับ แผ่นทองคำ และชิ้นส่วนศิลากับแผ่นจุลเจิมภาพพระนางมายาเทวี ?

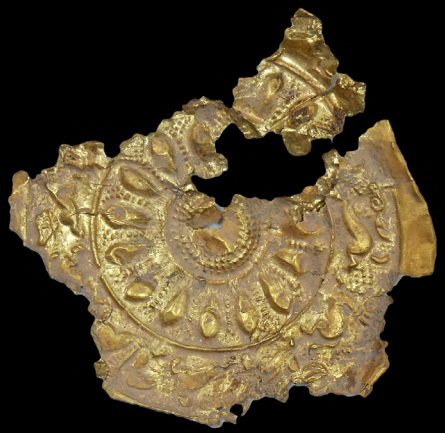

KSK Maurya-Sunga Ring Stone and Golden plaque
With KhaMaoYee Disc Stone

Ring Stone and Disc Stone with several figures. Especially human and animal figures similar to the so-called Indian Maurya-Sunga Stone With Golden plaque of similar pattern

5.9 x 2.2 cm and 3.7 x 1.1 cm, mud stone, KhaoSamKaeo Chumporn and KhaMaoYee, rightside of the Kra Estaury

2 pieces unidentified & June, 2017

หินวงแหวนเขาสามแก้วสมัยเมารยะ – ศุงคะ, แผ่นทองคำ และ แผ่นหินจากเขมายี

หินวงแหวน แผ่นหิน และชิ้นส่วนต่างๆ มีลวดลายบุคคลและสัตว์คล้ายกับ หินอินเดีย เมารยะ-ศุงคะ รวมถึงแผ่นทองคำซึ่งมีรูปทรงคล้ายกัน

5.9 x 2.2 ซม. และ 3.7 x 1.1 ซม., หินโคลน, เขาสามแก้ว จ.ชุมพร, เขมายี (ฝั่งขวาของปากคลองกระ)

สองชิ้นไม่ระบุวันรับ และ มิ.ย.2560

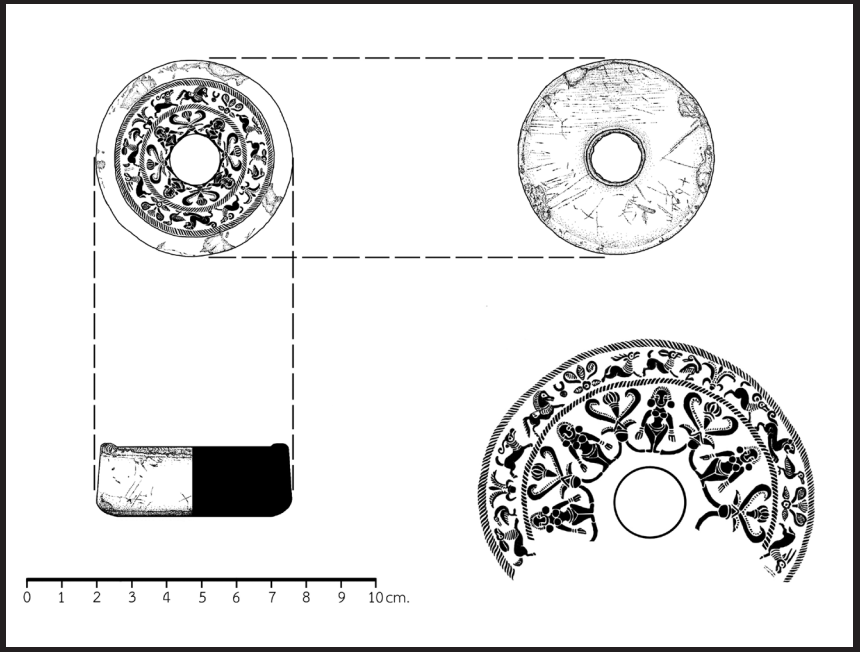
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 cm.

Sunga Stone Sculpture at the Kra Isthmus ?

Highly adorned sculpture of lady,

one is probably a part of stone vessel

6.0 x 5.3 x 3.0 cm and 7.5 x 6.0 x 1.5 cm, stone

KhaMaoYee & KlongHnoo, rightside of the Kra Estaury

November, 2106 & September, 2015

ประติมากรรมหินสมัยศุงคะ ? จากคอคอดกระ

ประติมากรรมหญิงใส่เครื่องประดับชนชั้นสูง

ชิ้นทางขวาอาจเป็นส่วนของภาชนะหิน

6.0 x 5.3 x 3.0 ซม. และ 7.5 x 6.0 x 1.5 ซม., หิน

เขมายี และคลองหนู, ฝั่งขวาของปากคลองกระ

พ.ย. 2559 ก.ย. 2558

MayaDevi ? Lady with Elephant and Lotus on a Stone Tool

A stone tool with an elephant on the blooming lotus pouring water on a lady

6.3 x 6.0 x 1.4 cm, stone

KlongHnoo, rightside of the Kra Estuary

November, 2016

พระนางมายาเทวีพร้อมด้วยช้างและดอกบัว บนแผ่นเจิม ?

แผ่นเจิมหิน ? สลักลายช้างยืนบนดอกบัวบาน กำลังรดน้ำลงบนสตรี

6.3 x 6.0 x 1.4 ซม., หิน

คลองหนู ฝั่งขวาของปากคลองกระ

พ.ย. 2559

TERRACOTTA ดินเผา

Fragments of Sunga Sculpture ?

Brahmi Scripts Sealing ?

ชิ้นส่วนประติมากรรมสมัยศุงคะ ?

ตราประทับอักขระพราหมี ?

Terracotta Sunga Sculptures of a Lady and Attendant (left)
Portion of terracotta sculptures of highly adorned person and a antelope (right)
12 x 7 x 2 cm & 8.5 x 7.5 x 1.2 cm, terracotta
KlongHnoo & KhaMaoYee, rightside of the Kra Estuary
September & February, 2016

ประติมากรรมดินเผารูปผู้หญิง และบริวาร (ซ้าย)
ประติมากรรมดินเผาบุคคลสูงศักดิ์ประดับเครื่องประดับเฉพาะส่วนล่างพร้อมกวาง antelope (ขวา)
12 x 7 x 2 ซม. และ 8.5 x 7.5 x 1.2 ซม., ดินเผา
คลองหนู และ เขมายี ฝั่งขวาของปากคลองกระ
ก.ย. และ ก.พ. 2559

Terracotta Sealing Pendant

with 12-13 ancient Indian scripts ?

Diameter 2.8 cm., thickness 1.0 cm / Terracotta

KlongHnoo, rightside of the Kra Estaury, July, 2014

ตราประทับดินเผา

ปรากฏอักขระอินเดียโบราณ ประมาณ 12-13 ตัว ?

เส้นผ่านศูนย์กลาง 2.8 ซม. หนา 1.0 ซม., ดินเผา

คลองหนู ฝั่งขวาของปากคลองกระ, ก.ค. 2558

GOLD ทองคำ

Mahanavika Gold Seal, Gold Ring with a Couple
Domitian Roman Aureus and the Golden Buddha

ตราทองคำแห่งมหานาวิกะ แหวนทองคำรูปคนคู่
เหรียญโรมันทองคำจักรพรรดิโดมิเทียน และ พระพุทธรูปทองคำ

BangKluayNork MahaNavika Gold Seal

Gold seal with 2 loops on the backside.

Brahmi scripts ‘Bra Ha Spa Ti Sa Rma Sa Na Vi Ka’ encircle the Phathrbith symbol

1.90 x 1.83 x 0.6 cm., gold

BangKluayNork, Ranong

unidentified

ตราประทับทองคำ มหานาวิกะ

ตราประทับทองคำด้านหลังมีสองห่วง

จารึกอักษรพราหมี “พฺรหสฺปติศรมสฺ นาวิกส” เรียงตัวล้อมสัญลักษณ์ ภัทรบิฐ

1.90 x 1.83 x 0.6 ซม., ทองคำ

บางกล้วยนอก, จ. ระนอง

ไม่ระบุ

Golden Ring with a Couple

With figure of a couple, a man with crown beside a lady. Lower body dressing with long loin and the pots on the ground ?

2.7 x 1.9 x 1.5 cm., gold

KlongHnoo, rightside of the Kra Estaury

September, 2015

แหวนทองคำ

ประทับลวดลายรูปบุคคลคู่ชาย-หญิงยืนคู่กัน โดยฝ่ายชาย(ด้านซ้าย) ใส่มงกุฎ? โอบไหล่ฝ่ายหญิง (ด้านขวา) ถักมวย โอบเอวฝ่ายชาย ทั้งคู่ไม่ใส่เสื้อนุ่งผ้านุ่ง มีหม้อน้ำตั้งอยู่ที่เท้าทั้งสอง

2.7 x 1.9 x 1.5 ซม., ทองคำ

คลองหนู, ฝั่งขวาของปากคลองกระ, ก.ย. 2558

The BangKluayNork Domitian Aureus

With 2 holes for using as a pendant

Found nearby the huge wooden slab probably the part of ancient ship on the sandy beach.

2.1 x 0.1 cm., gold

BangKluayNork, Ranong February, 2017

เหรียญทอง Domitian Aureus จากบางกล้วยนอก

ด้านบนเจาะสองรูเพื่อสำหรับทำเป็นจี้

พบใกล้กับแผ่นไม้ขนาดใหญ่ซึ่งสันนิฐานว่าอาจเป็นส่วนหนึ่งของเรือโบราณบนหาดทราย

2.1 x 0.1 ซม., ทองคำ

บางกล้วยนอก จ. ระนอง ก.พ. 2560

KhoKorKhao Golden Buddha

Upper portion of golden Buddha Statute

3.0 x 2.2 x 1.4 cm, gold

KhoKorKhao, PhangNga April, 2012

พระทองคำ จากเกาะคอเขา

ส่วนบนของพระพุทธรูปทองคำ

3.0 x 2.2 x 1.4 ซม., ทองคำ

เกาะคอเขา จ. พังงา ส.ค. 2555

LIST OF PARTICIPANTS

No.	Name	Affilation	What is your Interest?
1	Natpattarakorn Junlarat	BIA	-
2	Kanlaya Supatwanich	The Central Intellectual Property and International Trade Court	-
3	Narumon Wongwan	Association of Siamese Architects (ASA)	History of previous king doms before modern Thai (Bangkok)
4	Chartchai Nantharathorn	Tourist Guide-Freelance	Defining Dvāravatī
5	Songphon Chanphet	Librarian	Increasing knowledge about U Thong
6	Ramphing Simking	-	To know more about Dvaravati
7	Marina Moore	Siam Society	Thai history
8	Disapong Netlomwong	Office of National Museum	-
9	pattiya jimreivat	Mahidol University	-
10	Sswalak Naruemitpancharen	-	Beads
11	Pojanee Naruemitpancharen	-	Historic site
12	Sumalai Ganwiboon	Suratthani Rajabhat University	Thai history
13	pichai Tangsin	Chareonkrung Book Garden Library	To learn more about Dvaravati
14	Poonsri Janteerasakul		-
15	Burin Singtoaj	Southeast Asian Ceramics Museum	-
16	Marquie Leelatham	London School of Economics and Political Science	Dvaravati period
17	Mom Bongkojpriya Yugala	Siam Society; National Museum Volunteers, Bangkok	New interpretations of the extent, importance and influence of the Dvaravati period.
18	chanitta piyaphanichayakul	-	The lost kingdom
19	Rachaneeporn Rueangditsayarat	-	-

No.	Name	Affilation	What is your Interest?
20	Sahasanj Sujjakulvanich	Silpakorn University	Historical data of Dvaravati period at U-Thong area
21	Ratana Eiamkanitchat	Research	Learn U-Thong story
22	Kallayanee Kullachai	Geography Department Faculty of Social sciences	-
23	Tasnee Sirikantraporn	National Museum Volunteers	History of Dvaravati
24	Supalert Kitkhajonpaiboon	-	-
25	Siriluck Thanatit	-	The origin of Uthong
26	Sarunpat Tongsomboon	Buddhadasa Indapanno Archives	History ,Beads Dvaravati period
27	Walairujee Wichienthawee	Silpakorn University	History of Dvaravati period
28	Paweena Payne	Affiliation	U-Thong
29	Nopparat Noja	BIA	U-TONG
30	Vraman vanantsanti	-	Update new evidence/new theory of Thai History
31	Mitchai Kulsangcharoen	Srinakarinwirot University	Thai History
32	Nawaphon Seniwongse Na Ayudhya	-	-
33	Wannapat French	Lecturer	-
34	Surain Thapanangkun	Chumchon Luenrit Co.Ltd.	-
35	Giovanna Lombardi	National Museum Volunteers	History of Dvaravati
36	Denise Ghapoh	National Museum Volunteers	History of Dvaravati
37	ชิดชนก เกตุเภา	-	-
38	Kotchaporn Kladnarong	-	-
39	Kanokwan Jayadat	Silpakorn University	The historical and archaeological evidences of U-Thong and history of Dvaravati
40	Surapong Sukhvibul	Independent	-
41	Varrindar Sirarojnakool	-	-

No.	Name	Affilation	What is your Interest?
42	Jirawat Tangchitcharoen	-	-
43	Kewalin Wongsetsiri	-	To learn more about Dvaravati
44	Kritsada Ninlapat	Silpakorn University	-
45	Chidchanok Ketpow	Silpakorn University	-
46	SoMA SoM	SoMCity	-
47	Nantarat Supavarapong	BIA	-
48	Pia Conti	SOAS	-
49	Anurak Depimai	-	-
50	Asmara Rabier	-	-
51	Baicha Pongcheen	-	-
52	Siwaree Attamana	University of Exeter	-
53	Kram Thummapruksa	-	To learn more about siamese heritage
54	Anyawee Aunsawatarpha	BIA	-
55	Soamwasee Namtip	-	-
56	Rouangarune Prayoonsombat	legal counselor	Origin of Uthong daily life in old days
57	Rakphong Thongchuentrakul	-	Historical data in Dvaravati period
58	Sendy Inka Casella	N/A	-
59	Thibault Ferrier	N/A	-
60	Tippussorn Attavuttisilp	-	History of U-thong and Defining Dvāravatī
61	Saran Suebsantiwongse	Cambridge University	Historical and Archaeological connections between India and Dvaravati
62	Prachaya Lerdkitjanuwat	-	-
63	Apiruk Thunyasathukul	-	-
64	Kobpong Rerkwanchai	N/A	The origin of Buddhism in Thailand.
65	Lia Genovese	Siam Society, Bangkok	-
66	Yanatorn Teanthaworn	-	History, arts

การประชุมปฏิบัติการนานาชาติ

อู่ทอง

เรื่อง นิยามแห่งทวารวดี (Defining Dvāravatī): ต้นทางสำคัญของอารยวัฒนธรรมไทย

คำกล่าวเปิดงาน โดย

นายสหวัฒน์ แน่นหนา

อาจารย์ภูธร ภูมะธน

เลคเชอร์ โดย

Dr. Ian Glover

The Pre Dvāravatī Gap

Dr. John Guy

Defining Dvāravatī

นิทรรศการพิเศษ

"หลักฐานก่อนทวารวดีที่พบใหม่"

Along the Gallery of the only Out of India Replica Panels from Sanchi – Bharhut & Amaravati Reliefs

Sharing Section by

Savitri Suwansathit

Dr. Dhiravat na Pombejra

Dr. U-tain Wongsathit

Dr. Stephen Murphy

Khun Benchawan Phonprasoet

Mr. Hunter I Watson

Dr. Piriya Krairiksh

Mr. Wesley Clarke

Dr. Anna Bennett

Prof. Lin Ying

Mr. Huang Jiaxin

Ms. supamas doungsakun

30 สิงหาคม – 3 กันยายน 2560

30 - 31 สิงหาคม 2560
ณ ทองดีหมายเหตุพุทธทาส อินทปัญโญ
สวนวิริเบญจทัศ (สวนรถไฟ)
จตุจักร กรุงเทพมหานคร

1 - 3 กันยายน 2560
ลงพื้นที่ศึกษา ณ อู่ทอง
แม่กลอง ท่าจีน

www.definingdvaravati.com